

Mobilitzacions del sector agrari
Valencià: L'arròs en el Parc
Natural de l'Albufera

SUSANA GARULO PALAU
JUNY 2012
TREBALL FINAL DE CARRERA

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	4
OBJECTIUS	6
MARC TEÒRIC	7
MODEL D'ANÀLISI	11
1. Hipòtesis	12
METODOLOGIA	13
1. Justificació metodològica	13
2. Descripció del procés de recerca	14
ANÀLISI	17
1. Explicacions causals	17
2. Explicacions intencionals	21
3. Model Polític	37
CALENDARI	43
BIBLIOGRAFIA	44
WEBGRAFIA	44
ARTICLES	45
ANNEX 1	47
ANNEX 2	50
ANNEX 3	51
ANNEX 4	53
ENTREVISTES	54

SMALL IS BEAUTIFULL

Sí, el xicotet és bonic. Dit això, al model econòmic-social en què vivim només li interessa el que és gran, el que porta associat l'obtenció dels majors beneficis en el menor temps possible i el creixement sense límits. Però resulta que, tot i que encara alguns no ho creguen, créixer té límits (els arbres mai arriben al cel), de manera que el model es pot resumir en cicles de creixement i cicles de decreixement, cosa que genera una crisi darrere altra, on els impactes són cada vegada més nocius per als éssers humans i per al planeta en què vivim. El que també podem constatar és que, segons sembla, no existeix un model econòmic alternatiu, és a dir que l'única solució consisteix a posar parxes al model existent i esperar que torni a explotar ... Doncs bé, cada vegada hi ha més persones que creiem que si hi ha un model alternatiu que es basa en una cosa molt simple: "Donar-li la volta a la truita".

Small Is Beautiful (El xicotet és bonic) és el títol del llibre que va escriure l'economista britànic Schumacher

INTRODUCCIÓ

Possiblement el cultiu de l'arròs s'inicia en la Comunitat Valenciana en l'època romana i es consolidà a l'època musulmana en diferents espais de les tres províncies. Actualment tan sols es cultiva arròs en la Província de València amb una extensió gairebé estable de 15300Has.¹ i producció que ronda les 100000Tm.²

Diferents problemàtiques han sorgit al voltant d'aquest cultiu al llarg de segles de conreu, des de prohibicions del seu cultiu en temps de Jaume I i posteriorment durant el regnat de Martí l'Humà, fins les recomanacions de prohibició del botànic Josep Antoni Cavanilles segles després.

Per sort la necessitat social dels llauradors quedà per sobre de la ciència i l'expansió de l'arròs va continuar.

Els **problemes** posteriors als que s'enfronten els llauradors són de caire **comercial-econòmic**. Baix la impossibilitat de trobar altres conreus per a les terres baixes que envolten l'Albufera per les seues característiques orogràfiques i climàtiques que afavoreixen els terrenys pantanosos i inundables, els llauradors de la zona estan obligats a defensar el cultiu de l'arròs i amb ell assegurar-se la seua subsistència.

A partir del segle XIX, es produeixen crisis en el sector que els llauradors van tenir que superar encara que fins l'actualitat aquestes problemàtiques persisteixen sense trobar solucions satisfactòries.

L'interès pels problemes dels llauradors i especialment dels del conreu de l'arròs ha sortit perquè estic acostumada a escoltar les seues queixes. Jo visc en un poble eminentment agrícola situat al Parc Natural de l'Albufera i les converses dels llauradors ronden la baixada de preus de l'arròs que a dures penes superen les despeses de producció que no es podrien mantenir si no fora per les ajudes de la PAC.

¹ i ² http://www.agricultura.gva.es/web/c/document_library/get_file?uuid=02f24daa-455e-4033-9c30-1199dd18cd61&groupId=16

En concret l'any 2009 hi ha una superfície d'arròs cultivada de 15223ha. i una producció de 118242tm. Dades obtenides de l'*Informe del Sector Agrari 2009*. Cuadre 4.6, pàg.277

Així s'ha plantejat la següent pregunta:

“Quines formes d'organització i mobilització empren els productors de la conca Mediterrània en especial els llauradors d'arròs de l'Albufera de València per aconseguir viabilitat dels seus productes al mercat europeu?”

La creació d'associacions i la seua perduració al llarg del temps fins l'actualitat ha demostrat ser una eina necessària per a vetllar pels interessos del sector.

El present estudi rau en analitzar les diferents formes d'organització i mobilització emprades pels llauradors de l'arròs de l'Albufera per a mantenir la viabilitat del seu producte.

Emprant els repertoris d'acció col·lectiva de Charles Tilly començarem a aprofundir en l'anàlisi i obtindrem una visió de com han segut les mobilitzacions d'aquest sector, si realment ara hi ha altres tipus de mobilitzacions, de quina manera ho fan i perquè es una i no altra.

Les publicacions de diferents associacions com La Unió de Llauradors i Ramaders o l'Associació Valenciana d'Agricultura (AVA) es fan ressò de les diverses problemàtiques no sols dels llauradors de l'arròs també de la resta de cultius i són una font d'informació per a l'associat jugant un paper important fins i tot per a definir interessos comuns interactuant amb les relacions socials.

Finalment les oportunitats d'acció dels grups estaran analitzades a partir del Model Polític desenvolupat també per Charles Tilly amb el que comprovarem el grau d'influència de les mobilitzacions al poder polític.

Per exemple, veurem que són interessants les relacions entre les mobilitzacions i la Política Agrícola Comuna (PAC). Moltes esperances estan posades en la pròxima reforma de la PAC, que entrarà en vigor el 2013, degut a les noves perspectives que es barallen en el si del Parlament Europeu i el Comitè Econòmic i Social Europeu (CESE), els representants del camp valencià no han deixat de reivindicar les seues propostes davant del comissari europeu d'agricultura (Dacian Ciolos) fins i tot, mitjançant una delegació enviada a Europa.

OBJECTIUS

L'**objectiu principal** del treball versa en determinar quines són les formes d'organització i mobilització que el productor d'arròs té al seu abast quan necessita defensar els seus interessos.

Per al desenvolupament del treball s'ha escollit una problemàtica recent, la reivindicació de millora dels preus de l'arròs per part dels productors d'arròs de l'Albufera de València.

A continuació, alguns dels **objectius secundaris** que contribuiran a clarificar l'objectiu d'estudi principal:

- Identificació d'interessos comuns dins del col·lectiu de productors d'arròs de l'Albufera, que en la seua majoria per no dir tots, són xicotets productors amb les mancances que això implica.
- Tipus d'associacions i mobilitzacions dels productors i de quina manera es desenvolupen.
- Relació existent entre les reivindicacions, la Política Agrària Comuna (PAC) i les mobilitzacions i els seus efectes.
- Entrebancs en el procés.

MARC TEÒRIC

Un dels autors que han analitzat els grans processos de canvi social és Charles Tilly, amb mètodes d'anàlisi innovadors ha interessat a historiadors i sociòlegs en la recerca de **models alternatius d'acció col·lectiva** i noves estratègies d'investigació històrica per a resoldre difícils qüestions teòriques plantejades fins ara.

Tilly defineix "**L'acció col·lectiva** com un concepte dinàmic que implica dos grans tipus d'anàlisi social, fins aquell moment, difícil de conciliar en un únic model: les **explicacions causals**, que interpreten l'acció com el resultat de forces externes a l'individu o al grup, i les **intencionals**, que presenten l'acció com el resultat de l'elecció dels actors, d'acord amb unes regles més o menys explícites."³

Així l'acció col·lectiva pel que a nosaltres ens respecta dins la nostra investigació s'aproparà a totes aquelles accions realitzades pels productors de l'arròs de l'Albufera de València propiciades pel resultat de l'anàlisi social que inclou les explicacions causals i les explicacions intencionals.

Aprofundint més en el tema, les explicacions causals (forces externes a l'individu o al grup) de l'anàlisi social inclouen:

- El sistema econòmic de mercat.
- El sistema polític agrari autonòmic, espanyol i comunitari més conegut com PAC.
- Condicions del terreny agrari.
- Unitats de producció rural minifundistes.

De la mateixa manera, les explicacions intencionals (elecció dels actors) inclouen:

- Grup d'interessos i necessitats comuns dels llauradors que activen l'engranatge per a emprendre accions des de la col·lectivitat. Per exemple: Millorar els preus de l'arròs per aconseguir superar els costos de producció i assegurar la subsistència de l'agricultura.

Charles Tilly va més enllà a l'hora d'explicar l'acció col·lectiva. Respecte la perspectiva dukheimiana que sols pren atenció a l'**interès** i l'**oportunitat** considera que s'oblida

³ González Calleja, Eduardo. "*Charles Tilly, From Mobilization to Revolution*". New York, Random House-McGraw-Hill Publishing Co./Reading (Mass.), Addison Wesley Publishing Co., 1978. Artículo en *Los Cuadernos de Historia Contemporánea*. 2009, vol.31, pp 345

d'analitzar l'**organització** i la **mobilització**. Amb la incorporació d'aquest dos conceptes a l'anàlisi, Tilly aconsegueix així explicar l'acció col·lectiva, es a dir, l'actuació conjunta dels individus que busquen els interessos comuns.

Ens toca en aquest cas esbrinar la gènesi, l'organització i les manifestacions de la mobilització col·lectiva que ajuda als individus a dur a terme les seues intencions. Així, elements com la construcció de l'Estat, l'expansió del capitalisme, la industrialització i altres canvis estructurals queden implicats en les explicacions de la mobilització col·lectiva. Conseqüentment, els nous models d'acció generaran noves oportunitats per actuar.

El "Model de Mobilització" és un model processual que té en compte cinc conceptes dinàmics per la seua capacitat de canvi al llarg del temps o inclús en un mateix moment també poden ser diferents depenent del grup social o polític als que s'apliquen.

Els factors que considera aquest model són:

- Articulació d'Interessos Comuns: Les agrupacions de llauradors amb interessos comuns es consoliden entre els individus després de valorar els avantatges i desavantatges de realitzar accions col·lectives o individuals. Recopilar quins són els interessos detonants de les mobilitzacions dels llauradors és una de les principals tasques de l'anàlisi. És la intenció de l'associació considerada (Associació Valenciana d'Agricultors AVA) defensar aquests interessos i es consoliden com grups de pressió front a l'administració amb ideologies proteccionistes en un marc típicament lliurecanvista (Beltran i Fos 1979).
- L'Organització: Es tracta de la infraestructura que adopta el grup bé siga formal (identitat comuna, estructura unificada, programes) o informal (xarxes socials), on la seua funció serà canalitzar l'acció col·lectiva. Aquest factor és important per augmentar la capacitat d'acció del grup, així en el cas dels llauradors tot allò que tenen en comú les seues identitats reforça relacions augmentant la solidaritat entre ells i en conseqüència facilita la capacitat d'acció del grup. Sobretot al buscar la capacitat d'acció des de la col·lectivitat les associacions existents seran les que es van a trobar en el nostre punt de mira.
- La Mobilització: El grup adquireix els recursos necessaris per a passar a l'acció, amb la possibilitat d'incrementar les reclamacions del grup atorgant-li

potencial front altres grups en el cas que existeixen. La més o menys capacitat de mobilització en el cas dels llauradors dependrà de l'existència d'un programa d'acció que s'identifiqués amb els interessos individuals com també influeix la presència o no de competidors (diferents grups de productors que també defensen els seus interessos). Tilly també diferencia entre tipus de mobilització on unes vegades pot ser *defensiva* com a resposta a una amenaça externa al grup, *ofensiva* quan el grup treballa tot plegat per a respondre a les oportunitats de dur a terme els seus interessos i *preparatòria* quan el grup s'anticipa a futures oportunitats o amenaces.

Una cosa és la capacitat d'actuar i altra és aconseguir els incentius i oportunitats per a l'acció. A partir d'ací, Tilly considera el "*Model Polític*" que considera les relacions externes entre grups que poden estar o no integrats en l'ordre polític, es a dir, s'ocupa de les coalicions i lluites per la conquesta o la conservació del poder. Així els diferents grups apliquen els recursos que tenen al seu abast i en reclamen de nous al govern (controla els diferents medis de coerció sobre la població) per a influenciar-lo i així mantenir o aconseguir poder. Els dos factors que ens falten analitzen el conflicte:

- L'Estructura d'Oportunitat i les Relacions de Poder: Si tenim en compte que la protesta sempre es produeix de forma dialèctica, veurem que l'acció col·lectiva pot posar en evidència les debilitats de l'oponent augmentant així les oportunitats del propi grup, però tenint en compte la possibilitat d'augment de repressió per part del govern. És molt important en aquest punt considerar els elements que componen l'oportunitat política: el poder (el resultat de la interacció manifesta la prevalença dels interessos d'un grup sobre els d'altre), repressió/facilitament (major o menor cost de l'acció col·lectiva després de la interacció), oportunitat/amença (grau en que els grups adversaris, inclòs el govern, es dobleguen a les reclamacions).

Tilly defensa la importància de iniciar els estudis d'acció col·lectiva posant atenció a les relacions socials des d'on s'originen tant les accions dels individus com l'evolució d'estructures social complexes.

Després del que hem vist, l'acció col·lectiva dels llauradors productors de l'arròs de l'Albufera implicarà interacció amb altres grups, principalment els grups de govern (a nivell autonòmic, estatal i europeu). Les condicions històriques afavoreixen la conducta

diversificada dins d'un grup social, però mantenint-se dins dels límits marcats per les institucions, les pràctiques i les creences compartides.

Cal assenyalar diferents formes d'acció col·lectiva:

- L'acció Reactiva: Defensen els seus interessos front a pressions externes, els drets reclamats s'han establert, però després s'han retirat.
- L'acció Proactiva: Quan es reclamen beneficis anunciats o es reclamen nous beneficis (vagues i manifestacions).

L'acció proactiva és la més extensa i organitzada i la que més s'ha produït en l'època contemporània. Quantes vegades hem vist als llauradors en general realitzar manifestacions per a fer saber la seua opinió front a polítiques o restriccions imposades pel govern?

Tilly destaca que degut a la natura d'aquesta acció proactiva està sotmesa a gran quantitat de canvis, la força que adquireixen les organitzacions propicien aquesta diversitat de mobilitzacions.

A continuació, es molt important analitzar la situació del llaurador productor de l'arròs i veure dins del seu àmbit d'acció que ha de dir al respecte de la situació.

MODEL D'ANÀLISI

El Model Operatiu d'Anàlisi ha de permetre determinar quins són els **aspectes rellevants** dins els diferents textos i entrevistes fruits de la recerca, per a fer un anàlisi adient en relació amb l'objecte d'estudi. Més concretament, l'anàlisi de les entrevistes s'ha d'orientar a obtenir informació relacionada amb tots els conceptes que s'han desenvolupat en el Marc Teòric.

Els innovadors mètodes d'anàlisi desenvolupats per Charles Tilly ens acosta a l'anàlisi de l'acció col·lectiva des d'una perspectiva dinàmica. El dinamisme de l'acció col·lectiva ens dirigeix a l'estudi de les explicacions causals i les explicacions intencionals en el mateix model d'estudi.

Les explicacions causals que intervenen en el nostre anàlisi queden definides per el **sistema econòmic de mercat**, la **política agrària comuna**, les **condicions del terreny agrari** i les **unitats de producció rural minifundistes**.

Amb les entrevistes hem d'intentar obtenir informació de la percepció dels llauradors respecte a com influencien els quatre factors esmentats que componen les explicacions causals en la viabilitat de la producció d'arròs dels llauradors del Parc Natural de l'Albufera.

L'actual **sistema econòmic de mercat** afecta directament al llaurador de l'arròs, les **condicions del terreny** i el fet de pertànyer al Parc Natural i també la **producció minifundista** són factors que el llaurador sap que contribueixen a engronsar la llista d'interessos comuns del col·lectiu de llauradors de la zona per a començar a posar en marxa els mecanismes per a les mobilitzacions.

Si es dirigeix la mirada cap els repertoris d'acció col·lectiva, Charles Tilly desenvolupà el Model de Mobilització amb cinc conceptes dinàmics l'interès, l'oportunitat, l'organització, la mobilització i les relacions de poder.

Si abans esmentàvem els factors externs que influenciaven en els mobilitzacions ara analitzarem a través de les entrevistes els factors intencionals, més relacionats directament amb els llauradors perquè ells hi participen mitjançant l'acció col·lectiva.

Així **l'articulació d'interessos**, **l'organització** i **la mobilització** són la base del "Model de Mobilització" de Charles Tilly.

L'articulació d'interessos són les qüestions que afecten directament al llaurador per a donar el següent pas: l'organització. L'articulació d'interessos compren sentiment d'ineficàcia davant l'actual legislació agrícola europea, falta de confiança en les institucions estatals, poc recursos de manera individual, aquest són alguns dels interessos que ens han tramés els llauradors i que s'analitzaran de manera exhaustiva.

L'organització tractarà les diverses associacions que existeixen i a través de les entrevistes es determinarà el perquè són les esmentades i no altres, també si s'existien de diferents i finalment el seu funcionament.

L'anàlisi ens transportarà a les diferents **vies de mobilitzacions** utilitzades per el col·lectiu de llauradors, així l'anàlisi de les relacions socials a les entrevistes ens portarà a esbrinar els tipus de mobilitzacions emprats per els llauradors del Parc Natural de l'Albufera i fins i tot, alguna mobilització dels llauradors d'altres tipus de cultius però amb interessos comuns.

L'últim punt del model d'anàlisi serà el "**Model Polític**" on Charles Tilly ens parla de **l'estructura d'oportunitat i les relacions de poder**. En aquest punt ja podem entreveure la capacitat d'influència o no de les mobilitzacions del col·lectiu en l'esfera política amb el consegüent efecte que repercutirà en cadascun dels llauradors.

Altre punt important a considerar en el model polític és la percepció sobretot dels llauradors respecte l'efecte de les mobilitzacions sobre el poder polític.

Com acabem de veure, el model d'anàlisi ens assenyala tots els factors que hem d'analitzar a les entrevistes copsant els diferents parers de llauradors, representant d'associacions i moliners. És a dir, l'estudi de les relacions socials del col·lectiu de llauradors i altres que hi participen ens donaran un extens ventall de conclusions.

1. Hipòtesis

Aquest treball tracta principalment de determinar si l'acció col·lectiva a través de les mobilitzacions augmenta la capacitat d'incidència del llaurador alhora de fer efectives les seues reivindicacions:

Els llauradors de l'albufera tenen suficients recursos per mobilitzar-se i tenir una incidència important a la PAC o fins i tot aconseguir normatives que regulen una distribució més equitativa dels marges comercials en el total de la cadena alimentària.

La determinació d'interessos comuns dels llauradors afavoreix la participació dels llauradors en les associacions de llauradors que els representen: La baixada generalitzada del preu de l'arròs mobilitza als llauradors.

METODOLOGIA

La proposta metodològica rau en realitzar la recollida de dades des de la perspectiva *fenomenològica*. Es considera així, entendre els fenòmens socials des de la perspectiva de les persones involucrades on es considera que la realitat que importa és la que perceben eixes persones.

Després d'una extensa recerca documental sobre els diferents aspectes relacionats amb la producció, venda i distribució de la producció d'arròs al Parc Natural de l'Albufera es prendrà una especial atenció a les interaccions entre col·lectius participants i es farà l'elecció dels **textos** que ens aporten informació que ens acosten als diferents col·lectius involucrats, les seues relacions internes i amb la resta de la societat.

Les **entrevistes** es realitzaran a diferents persones representatives de diferents col·lectius. Hem de considerar els llauradors, associacions agràries, cooperatives, representants de l'administració (que participen en l'elaboració de les polítiques agràries), corredors del camp i manufacturers de l'arròs (moliners). Amb aquests ventall d'entrevistes s'intenta copsar la percepció dels personatges involucrats sense intentar provar una realitat social prèviament pressuposada.

1. Justificació metodològica

El resultat de les investigacions qualitatives comprendran l'anàlisi de **Textos** i **Entrevistes**, descartant l'ús d'enquestes que aporten una informació molt generalitzada i també descartant l'observació participant, que en el tema de la "organització i mobilització que disposen els llauradors..." no existeix un procés de caire físicament participatiu fàcil d'accedir.

Els textos i les entrevistes des de la perspectiva qualitativa permeten desenvolupar conceptes nous i comprensions que no s'havien considerat d'inici, en definitiva, deixant de banda models o hipòtesis preconcebuts.

Els textos emprats durant la investigació són en la seua totalitat articles de la revista editada per l'Associació Valenciana D'Agricultura que s'anomena: "Agricultores i Ganaderos". Aquest articles són una valuosa font d'informació. Els llauradors sobretot

reben informació de primera mà de les diverses mobilitzacions que du a terme l'associació, també de la participació, de l'impacte social que provoca i de la seua repercussió en els interessos del llaurador.

Les entrevistes en profunditat propicien un model de conversa obert evitant l'intercanvi formal de preguntes i respostes. Aquest tipus d'entrevistes permeten introduir matisos que l'entrevistat creu necessaris. De tota manera, l'existència d'un guió per part de l'entrevistador de les qüestions que considera importants a tractar es produeix per aprofundir al màxim amb les qüestions a tractar.

La preparació de les entrevistes encara que fos amb preguntes obertes determinarà la qualitat de la informació, el fet que l'entrevistat fos conscient del tema de l'entrevista i el fet d'haver-la concertat amb temps facilitarà que les respostes siguen més concretes, àmplies i pensades. Pot ser també, més sinceres, però aquesta particularitat quedarà més matisada quan la perícia de l'entrevistador permeta que la persona entrevistada pugui contestar amb tranquil·litat i sinceritat.

2. Descripció del procés de recerca

Els textos s'obtidran de la recerca a Internet i a diferents documents i publicacions (llibres, revistes i diaris). Es preveu una tasca relativament fàcil quan comencem a interessar-nos pel cultiu i la seua evolució històrica a la zona amb abundant documentació.

Però la tasca es complica quan aprofundim en les interaccions entre col·lectius i les diferents relacions socials involucrades. L'extensa xarxa social que queda involucrada en el procés ens obliga a ser conscients de la importància que existeix en saber extraure aquella informació rellevant per al cas que ens ocupa.

Aquesta és la raó per la qual l'estudi centrarà la investigació en diferents associacions on els llauradors de l'arròs s'inscriuen per a manifestar en primera instància les reivindicacions dels seus interessos, a més a més d'aconseguir millorar els seus resultats econòmics. Qüestions principals de l'estudi:

- Desenvolupament de diferents associacions arrosseres (Com es mobilitzen els agricultors, quin tipus de mobilització utilitzen i quins entebancs hi apareixen).
- Sistema polític agrari autonòmic, espanyol i comunitari. Política Agrícola Comuna (PAC) i la seua interacció amb les associacions esmentades.

Questions importants per a situar en context al lector:

- Determinar la importància social, ecològica i econòmica del cultiu de l'arròs des de segles enrere en les comarques del voltant del Parc Natural de l'Albufera.
- Origen dels problemes dels llauradors i influència de les polítiques econòmiques globals al llarg del temps. Sistema econòmic de mercat.

En aquest moment, és de vital importància considerar la vàlua de les entrevistes, en el seu inici, diverses converses més informals ens acosten a noves perspectives de recerca i a configurar els objectius principals de l'estudi.

Però una vegada s'aprofundeix en les relacions socials, les entrevistes ens acosten a aquelles coses que no podem obtenir de l'anàlisi de textos. Es a dir: *“El motiu de les entrevistes és capturar les opinions, sentiments, valors i actituds dels participants en el context de la nostra recerca, aprendre què significa per a la gent allò que està fent”*⁴.

L'opinió dels llauradors respecte a les protestes i reivindicacions que defensen són de gran vàlua. Aconseguir informació dels problemes i debats que es produeixen al sí de les associacions s'aconsegueix amb les entrevistes d'algun llaurador associat i si pot ser d'algun representant de l'associació.

Entrevistes que s'han concertat:

- Un llaurador del poble de Sollana que conec (és amb el que s'han realitzat les converses informals inicials que han servit per obrir el ventall de perspectives de l'anàlisi) que és membre actiu de l'associació AVA i que participa en les diferents assemblees convocades per la sectorial de l'arròs d'aquesta associació.
- Un representant de les cooperatives més pròximes al Parc Natural de l'Albufera: La Cooperativa de Sollana. En un principi vaig pensar en La Cooperativa de Sueca o La Cooperativa de Massanassa per tenir unes dimensions i infraestructura considerables que en les meues suposicions augmenten la capacitat d'acció col·lectiva. Els agricultors s'associen en aquestes cooperatives per a dur les seues collites i tenir alguns avantatges.

⁴ *“Les entrevistes: escoltar i aprendre”*. L'anàlisi de l'experiència. Mètodes d'anàlisi. TFC. Humanitats.

S'ha d'esbrinar la seua postura respecte a les mobilitzacions dels llauradors i per altra banda també la seua capacitat d'acció i en quins àmbits.

- Un representant de AVA (Associació Valenciana D'Agricultors).
- L'entrevista al representant de l'administració que hi participe en l'elaboració de les polítiques agràries no ha segut possible. Es va buscar un representant polític en aquest àmbit de competències i no s'ha pogut contactar.
- Un manufacturer de l'arròs, s'ha realitzat la entrevista a un moliner de la zona per la seua implicació en el conflicte.

Després de realitzar les entrevistes i començar en l'anàlisi és convenient comentar que la realització de les entrevistes m'ha resultat la tasca més costosa de tot el treball, no sols trobar el moment per a realitzar-les, tant per part de l'entrevistador com per el entrevistat, sinó que algunes entrevistes com la del representant de l'administració ha segut impossible de realitzar.

En el cas de l'entrevista del representant de la cooperativa en un inici la meua intenció era realitzar-la al president de la Cooperativa de Sueca (una gran cooperativa que te un gran nombre de socis i a més a més és manufacturera del seu producte i haguera pogut aportar la seua visió des de les dues posicions productor i industrial) però davant la impossibilitat d'aconseguir realitzar l'entrevista vaig decidir realitzar-la al president de la cooperativa de Sollana que a més a més ell treballa les seues terres, és mestre de primeria jubilat i m'ha aportat una visió global de la situació. Inclús es va aventurar a exposar una possible solució per al problema considerat.

Per altra banda en el transcurs de les entrevistes i anàlisis vaig suplir la falta d'informació per part de l'administració amb la premsa i els articles de la revista "Agricultores y ganderos" editada per AVA que mitjançant l'associació te accés als representants de l'administració.

Després d'un primer anàlisi de la mobilització dels llauradors del Parc Natural de l'Albufera trobe coincidències en els problemes de llauradors d'altres tipus de cultius com per exemple els cítrics. Així que he realitzat alguna entrevista més de llauradors i un tècnic del camp per incloure les seues impressions com exemple d'altre tipus de mobilització per a problemes relativament similars.

ANÀLISI

Ja per l'època dels anys 70 l'economista Manuel Sanchez Ayuso analitzava la situació de l'agricultura en el País Valencià⁵ i deixà entreveure com finalment les transformacions produïdes pel creixement industrial, que en altres llocs s'inicia a principis de segle, es deixen sentir al País Valencià cap a la dècada dels anys 60.

Així el procés d'industrialització contribueix a la pèrdua d'importància de la agricultura amb una disminució de la població activa en aquest sector i un augment de les despeses salarials. A més a més, la manera de comercialitzar els productes agraris i l'estructura de la propietat també tenen influència i no ens pot deixar indiferents.

L'estudi d'aquests factors rau en la influència que exerceixen sobre el nostre tema d'estudi. Tenint en compte els models d'acció col·lectiva formulats pe Charles Tilly, queda així determinada la importància de l'anàlisi social de les Explicacions causals.

1. Explicacions causals

El sector agrari des d'un punt de vista general, es troba en una situació de decadència. En concret en el cas que ens ocupa (les reivindicacions del llaurador que es dedica al cultiu de l'arròs a l'Albufera) ha segut propiciada per els següents factors causals: Sistema econòmic de mercat, Política agrària comuna, Condicions del terreny agrari, Unitats de producció rural minifundistes.

1.1 Sistema econòmic de mercat

En general la **competència internacional** és el factor més perjudicial per al llaurador valencià i concretament en el cas que ens ocupa per al productor d'arròs de l'Albufera.

Pràcticament l'abastiment mundial d'arròs prové dels països asiàtics que tenen grans extensions de cultiu i mà d'obra molt barata. El representant de la cooperativa ens deia: ***“Anem a vore, si Espanya fora un dels principals productors del món possiblement sí influiria molt. Però Espanya hui en dia no és ni siquiera ni el tercer productor d'Europa, con lo qual el nostre pes específic és molt baixet. Hui dia qui mana és Xina, Tailàndia, la India, Taiwan... Eixos manen perquè la seua producció és grandíssima. Així que quan ells abaixen com enguany que han hagut inundacions i demés i deien que anava a canviar el preu de l'arròs, no ha***

⁵ http://www.marm.es/ministerio/pags/biblioteca/revistas/pdf_ays/a002_07.pdf

Jordan Galduf, Josep Maria. Sánchez Ayuso, Manuel. "La agricultura en el País Valenciano. (Su situación actual)". Agricultura y sociedad. ISSN 0211-8394. N° 2. 1977. pag. 227- 247

canviat. Perquè no ha canviat? Perquè la nostra aportació d'arròs és tan ínfima comparat en eixos països que no comptem per a res, i si te'n vens ací a València encara menys."

L'arròs que es cultiva al Parc Natural de l'Albufera es troba en un avançat procés cap a la desaparició que afecta fins i tot l'estabilitat social. Els pobles que envolten l'Albufera amb gran tradició agrícola s'han transformat buscant noves vies de subsistència principalment cap al sector industrial, lamentablement en l'actualitat aquest sector també està immers en una profunda crisi.

Si mirem cap a la UE existeix una extensa legislació comunitària en matèria d'agricultura on podem trobar allò que regula tot el que es refereix als productes agrícoles. Així *l'organització comú del mercat de l'arròs*⁶ rep la funció d'estabilitzar els preus i garantir un nivell de vida equitatiu als agricultors, al mateix temps que ha de fixar el règim de preus o les modalitats d'intercanvis comercials amb països tercers. Queda definida la possibilitat d'intervenció pública en el mercat de productes agrícoles on es determinen els preus de referència i la manera de posar els preus d'intervenció per a garantir l'estabilitat del mercat.

La situació actual del llaurador de l'arròs en el Parc Natural de l'Albufera evidencia l'ineficàcia d'aquest organisme, almenys respecte a garantir un nivell de vida equitatiu als agricultors en aquesta zona.

1.2 Política agrària comuna

La Política Agrària Comuna surt a la Unió Europea en la dècada dels anys seixanta degut a la necessitat de garantir l'abastiment d'aliments per a la població. Aquesta necessitat afavoreix una política que subvenciona la producció fins els anys 90. Les conseqüències d'aquestes polítiques van generar sobreproducció i afavoriren el canvi de direcció cap a polítiques centrades en el mercat.

Al llarg d'aquests últims anys les noves necessitats de la UE han afavorit l'ajust dels pressuposts que encara es van a reduir més en els pròxims anys. Per contra, l'àmbit de països que hi participen a la PAC va en augment i les ajudes als llauradors cada vegada són menys.

⁶ http://europa.eu/legislation_summaries/agriculture/agricultural_products_markets/111079_es.htm

Mercados de productos agrícolas. Síntesis de la legislación de la UE

El representant d'AVA ens parlava de com va el procés de reforma de la PAC: ***“...ara està debatint-se tot. Ara està debatint-se en el tema de la PAC del 2013 el pressupost, han hagut porpostes i ara actualment lo que s'està debatint és el pressupost que se va a aprovar és el pressupost a nivell europeu de la PAC: 2014-2020”***

Segons Eugène Leguen de Lacroix a l'article *“La Política Agrícola Común en detalle”*, la PAC es dirigeix cap aconseguir alguns objectius com promoure una agricultura sostenible i eficient utilitzant mitjans de producció segurs, nets i no nocius per al medi ambient i pretén garantir la supervivència del camp com a mitjà de vida. En termes generals Leguen de Lacroix destaca⁷ que la PAC ha aconseguit establir un model d'agricultura que tant respon a les necessitats de la societat civil com a les exigències del mercat internacional.

Però, la creació d'un mercat únic de productes agrícoles dins la UE i participar en les principals qüestions agrícoles i alimentaries mundials sembla no ser suficient.

Encara que la PAC ha segut fonamental al llarg dels últims 50 anys per adaptar les activitats agrícoles als canvis socials que s'han produït a Europa, realment la rendibilitat de les explotacions són baixes. Això ha significat també un deteriorament del sector i les zones rurals, les feines agrícoles no són atractives per als joves i de fet, cada vegada la població dedicada a l'agricultura és menys i més major.

El llaurador GRC ens va deixar ben clar que a ells no els agrada rebre subvencions, els seu desig seria vendre la seua collita a un preu que li permeta cobrir les despeses de producció (llavor, fitosanitaris...) i obtenir una part de guanys. El president de la cooperativa ens deia ***“...si comparem els preus amb la dècada dels 80, actualment estan molt per baix...”***.

La PAC controla la quantitat de producció dels productes agrícoles i ramaders de la UE per aconseguir l'estabilitat del mercat i en conseqüència dels preus dels productes. Però, resulta una tasca molt difícil perquè al mercat mundial i participen molts països que aporten les seues mercaderies. La principal eina que té la PAC per aconseguir

⁷ Eugène Leguen de Lacroix, *“La Política Agrícola Común en detalle”* Comisión Europea. Dirección General de Agricultura y Desarrollo Rural
http://www.infoagro.com/legislacion/PAC_detalle.htm

que el llaurador tinga uns beneficis és donar-li diners, així amb la venda de la seua collita i les subvencions aconseguix traure el rendiment que necessita.

Una de les qüestions més complicades és adequar la PAC a les necessitats dels llauradors i ramaders de tota la UE. I ací rau el principal problema. Actualment la població de la UE té necessitats importants en àmbits diferents a l'agricultura i la ramaderia, la seguretat de subministrament d'aliments ja no és tant important com anys enrere degut a l'existència de l'infraestructura creada i a la possibilitat d'importar productes de països tercers a preus molt assequibles inclús més baixos que els propis de la UE.

1.3 Condicions del terreny agrari

En el cas que ens ocupa del llaurador de l'Albufera hem de considerar com és el terreny que l'envolta. La zona on es produeix l'arròs és un lloc privilegiat, són les terres que envolten el llac de l'Albufera i hem de dir que és una zona protegida dins d'un parc natural.

Encara que és una zona protegida tenen la sort que l'utilització de maquinaria no està prohibida encara que sí que hi ha un gran control en els productes que s'utilitzen (fitosanitaris i abonaments) que han d'estar permesos i augmenten les despeses dels llauradors.

Altres punts a tenir en compte és que degut a la consideració de l'Albufera de zona protegida queden incloses les aus que poblen l'Albufera. Algunes vegades s'ha donat el cas d'atacs massius a les collites per part de l'avifauna, sobretot dels ànecs que han aplegat a arrasar un camp en una nit. La qüestió és que de vegades aquestes incidències no es difonen perquè el mateix llaurador ni ho denuncia, com és una producció minifundista, la major part de les vegades es produeix en una xicoteta zona del camp però pot aplegar a afectar a molts llauradors i com deia el representant de AVA els llauradors li diuen: **“...pues total si jo tinc un rinconet! Vaig i m'ho replante en un moment...”** Aquesta actitud perjudica al llaurador, està clar que li pot resultar més molest fer la denuncia i tots els tràmits que comporta que anar a replantar-se el camp però eixa és la solució si volen que l'administració prenga coneixement de tots els entrebancs que existeixen.

La consideració de Parc natural repercuteix en diverses limitacions en la producció, algunes relacionades amb l'avifauna i altres degut a la protecció del territori com per

exemple la impossibilitat de modificar el sistema de rec que podria provocar un gran impacte en el territori.

1.4 Unitats de producció rural minifundistes

L'estudi de l'economista Manuel Sanchez Ayuso ja abordava la qüestió del minifundisme i la fragmentació de les explotacions per la dècada dels anys 70. Segons les seues dades⁸: prop d'un 83 per 100 de les explotacions tenen menys de 5 hectàrees d'on un 44 per 100 són menors d'una hectàrea.

Els llauradors amb que hem parlat entenen aquest tipus de producció com un problema degut a l'increment de les despeses de producció, amb paraules del president de la cooperativa: ***"...ací adolem d'un problema que és el minifundisme, ací no tenim grans extensions, inclús la gent que té o que porta grans extensions ja siga propietari o arrendatari, les te disseminades, ací té un campet, allà en té altre, no ho te tot junt, no són latifundios que tu fiques una màquina i pot ahorrar temps i gasoil, etc. Entonces que passa, que hi ha una sèrie de gastos imprevisibles..."***

2. Explicacions intencionals

La interacció dels factors externs esmentats és el brou on es produirà l'organització i mobilització dels llauradors. Hem de dirigir la nostra mirada cap als organismes que tenen els llauradors al seu abast, estem parlant d'associacions, cooperatives i finalment l'administració central i relacionar-ho amb l'origen de la protesta, desenvolupament, problemes i debats produïts a les associacions i en definitiva veure l'evolució i l'eficàcia d'aquestes mobilitzacions.

2.1 Articulació d'interessos

En el cas que es tracta els llauradors pretenen aconseguir una millora dels preus de l'arròs per obtenir beneficis atorgant així a l'agricultura possibilitats de subsistència.

La situació del llaurador s'està tornant insostenible, el preu que rep el llaurador per la seua collita no supera les despeses de producció i el llaurador entrevistat assegura que la seua subsistència és gràcies a les subvencions, ***"Subsistim gràcies a les***

⁸ http://www.marm.es/ministerio/pags/biblioteca/revistas/pdf_ays/a002_07.pdf

Jordan Galduf, Josep Maria. Sánchez Ayuso, Manuel. "La agricultura en el País Valenciano. (Su situación actual)". Agricultura y sociedad. ISSN 0211-8394. N° 2. 1977. pag. 238 cuadro 13

subvencions, que nosaltres no volem, perquè les subvencions t'obliguen a certes coses, no et deixen actuar en llibertat... ”⁹

Aquesta situació és generalitzada en tota la conca Mediterrània, no sols els llauradors de l'arròs dels voltants del Parc Natural de l'Albufera es troben en aquesta situació, també els llauradors de l'Horta Valenciana comparteixen el mateix problema, els cítrics es queden a l'arbre perquè val més la feina de collir que la collita.

Coincideixen els llauradors entrevistats a dir que ***“estem desprotegits front al industrial”¹⁰*** i els industrials l'únic que fan és vetllar pels seus interessos. Una empresa ha de ser productiva i ha de competir amb altres, la qualitat del producte i un preu competitiu són condició indispensable per sobreviure en un sistema de mercat globalitzat.

Els llauradors de l'arròs es senten estafats degut a les evidències de manipulació en els preus de l'arròs per part dels industrials. Aquest és un dels factors que Tilly anomenaria de cohesió que contribueixen a la unió dels llauradors a l'hora d'agrupar-se i mitjançant les institucions de l'estat (la via judicial) aconseguir els canvis socials desitjats pel col·lectiu.

Encara que existeix una **legislació agrícola** dins la UE. S'ha generalitzat una sensació d'ineficàcia per part dels llauradors. Així es sentia A.C un llaurador entrevistat:

“Últimament els beneficis no es poden dir beneficis. Aportem quasi el doble del que ens paguen. No cobrem ni la meitat del que ens costa la producció. Una varietat de taronja que un any potser rentable, a l'any següent pot no ser-ho, tot està al mercat, l'oferta i la demanda i també depèn del que la SAT té que repartir per a tots els socis amb despeses incloses.

Últimament ens ofeguen per veure fins on arribem i com la cosa segueixca eixí, no podem fer qualitat, perquè no podem invertir, ni podem fer taronja, i a més tampoc podem viure, doncs ens costa diners de la butxaca.”

Aquestes declaracions ens demostren la **falta de confiança en les institucions** per representar i defensar els interessos del llauradors. Per exemple la legislació ha de vetllar pels interessos dels llauradors mantenint estables els preus per donar-los un nivell de vida equitatiu i per ara no veuen que canvie la seua situació.

⁹ Entrevista al llaurador GRC

¹⁰ Entrevista al llaurador GRC

El llaurador GRC recorda, i el representant d'AVA confirma l'existència d'organismes reguladors i defensors del llaurador fins la dècada dels anys 80 aproximadament. Actualment aquestes funcions resideixen a l'organització comú de mercats a nivell europeu.

Aquests organismes reguladors eren el Sindicat Arroser i la Camara Agrària que defensaven els interessos dels llauradors. Segons el president de la cooperativa de Sollana (RI) ho considera una gran pèrdua de poder del llaurador **"...El sindicat arroser tenia el "FORPPA"¹¹ que deien, era una organització dintre del sindicat que el que feia era marcar uns preus mínims que es calculaven en base als costos de producció buscant una rendibilitat coherent per al llaurador fiant un preu...."**¹² .

Fins i tot segons el representant de la cooperativa afirma que el FORPA tenia la capacitat d'intervenir si el moliner no acomplia amb les condicions pactades amb el llaurador i ell mateix s'encarregava de l'elaboració d'eixe arròs fins aplegar al consumidor però amb una marca pròpia. En els inicis de l'època democràtica d'Espanya desapareix la federació arrosera suposadament per incompatibilitat amb les normes de lliure mercat:

RI: **"Quan el govern espanyol decideix que desapareguen estes coses perquè diu que això era d'alguna manera il·legal perquè era protegir al agricultor, entones lo que fan és totes les propietats traure-les a subasta i desfer així la Federació Arrosera"**.

Les càmeres Agràries de caràcter estatal no deixaren d'existir però perden les funcions de representació, reivindicació i negociació en la defensa d'interessos professionals i socioeconòmics dels agricultors i ramaders¹³. S'entenia que era un benefici atorgat al llaurador en detriment d'altres com industrials, encara que no se'ls nega el dret a l'associacionisme en un àmbit privat per defensar els seus interessos. Això fa que els petits llauradors desprotegits per l'Estat hagin de buscar noves formes

¹¹ Fondo de Ordenación y Regulación de Precios y Productos Agrarios.

¹² Entrevista a RI el representant de la Cooperativa

¹³ http://noticias.juridicas.com/base_datos/Admin/118-2005.html

Ley 18/2005, de 30 de septiembre, por la que se deroga la Ley 23/1986, de 24 de diciembre, por la que se establecen las bases del régimen jurídico de las Cámaras Agrarias.

d'agrupar-se i defensar els seus interessos. Aquest és l'origen de futures associacions com AVA-ASAJA o La Unió de Llauradors.

De tota manera la pèrdua d'un organisme públic capaç de determinar els preus de referència i d'intervenció i la capacitat de poder executar-ho actuant si calia, deixà al llaurador desprotegit en benefici dels grans industrials. Si tenim en compte el que representa la producció d'arròs al voltant de tot el llac de l'Albufera no representa pràcticament res en el total de producció mundial d'arròs, per tant, resulta poca la seua influència i menys encara la exercida per un llaurador amb poquetes fanecades no te poder per pressionar al industrial en qüestió de preus o d'importacions per exemple.

El **llaurador de manera individual te pocs recursos** a la seua mà per dirigir-se a l'administració o als representants polítics. Cap a la dècada dels anys 70 surt la necessitat després de veure com estava el panorama social del moment i veure con disminuïen els drets dels llauradors de crear una associació de llauradors amb força reivindicativa.

Regular els intercanvis comercials amb països tercers també deuria de ser una de les competències de la UE i l'entrada d'aquestes mercaderies des de països tercers a la UE es permet lliurement inclús sabent que existeixen a la mateixa UE, així ho diu el representant de la Cooperativa entrevistat: ***“...ho consentixen els governs que tenim i ho estan fent tots els dies, és aixina i ací està entrant arròs asiàtic i el nostre no el podem vendre.”***

Els preus d'aquestes mercaderies en altres països (Àsia i Àfrica) són més atractius per als industrials i açò és degut, en el cas de l'arròs, al tipus d'explotació amb grans extensions que disminueixen les despeses de producció, salaris més baixos i no han d'acomplir una regulació fitosanitària com al si de la UE.

Contrasten els tipus d'explotacions que s'han anomenat amb els que trobem a la conca Mediterrània, tant el llaurador, el representant de la cooperativa i el representat d'AVA coincideixen a dir que el **minifundisme** incrementa les despeses de producció. També el gran nombre de propietaris amb petites explotacions dificulta la mobilització dels llauradors. El llaurador entrevistat GRC té molt clara la situació: ***“En el nostre cas el problema que existeix és que tot són minifundis. existeixen gran quantitat de propietaris amb terrenys molt xicotets i molts no volen saber res perquè no es dediquen exclusivament a ser llauradors. o treballen a la fort i el campet el***

tenen perquè pertanyia al seu pare i lo únic que volen és vendre l'arròs i traure el que puguen."

Gairebé moltes famílies dels pobles valencians tenen una xicoteta extensió de terreny encara que no siga l'activitat de llaurador a la que es dediquen principalment, sobretot ocorre per herència ja que segurament els seus avantpassats segur que en certa mesura s'hi van dedicar.

El fet de no dedicar-se a l'**agricultura com a primera activitat econòmica** dilueix l'interès per defensar els interessos comuns. Realment existeix diversitat en les preferències dels individus que formen el grup de llauradors, molts mantenen els cultius com a entreteniment o per a que no es perga el terreny propiciant que no es senten identificats amb el col·lectiu dels llauradors com a grup cohesionat. Així molts d'aquests individus no tenen ningun interès en mobilitzar-se per recolzar les reivindicacions del grup.

Cal destacar les dificultats per a crear cohesió entre els llauradors a l'hora de reivindicar els seus interessos comuns. Un dels factors clau rau en que molts llauradors no es senten prou identificats amb la protesta o amb la problemàtica per associar-se i involucrar-se en un procés de mobilització social.

Tant el representant del llauradors GRC i el representant d'AVA han parlat de les incongruències respecte a la **regulació dels fitosanitaris**. Suposadament les regulacions fitosanitàries europees s'han elaborat per minimitzar els fitosanitaris en els productes que el consumidor rep. Però, la regulació fitosanitària dels productes d'origen extern a la UE no existeix.

Garantir al consumidor la inexistència de plaguicides perjudicials per a la salut sí és una exigència per al llaurador comunitari i suposa l'increment econòmic en les despeses del llaurador de la UE. Però realment és inútil si no hi ha control de les mercaderies exteriors. Així ho veu Ramón el representant de la Cooperativa:

"Sí, ara quan Àfrica comence a despertar que damunt que hem anat a ensenyar-los ara eixos invadiran Europa a preus més baixos perquè són latifundios, la mà d'obra ha costat més barata i tenen autorització per tirar els fitosanitaris que vulguen. M'entens o no? Però com ells tenen petroli i gas natural Europa ha de fer acords amb ells i a tragar."

Realment en aquest cas, el llaurador assumeix amb perplexitat que existeix una **prevalença d'alguns** dels **interessos** que afecten a tota la UE, com per exemple els de caire energètic en detriment d'alguns interessos que afecten a la salut de la població comunitària o inclús als drets humans en països tercers.

El llaurador adopta el paper d'observador de la situació amb perplexitat i indefensió, si una qüestió tant important com la salut es sacrificada per interessos econòmics ni es planteja considerar-ho com una de les raons per abanderar les seues mobilitzacions. De tota manera, si aquesta qüestió que és d'interès general no provoca una reacció social en massa, com van a tenir força les reivindicacions d'un col·lectiu de llauradors?

Altre punt a considerar és **la reforma de la Política Agrària Comuna** que tampoc dona molt bones perspectives al llaurador. La disminució d'ajudes al llaurador comunitari des de l'origen de la PAC fins l'actualitat és un reflex dels canvis sorgits a la societat europea en general.

El nou sistema d'ajudes de la PAC introduït en 2008 va deixar de primar al llaurador per producció i començaren a donar-se les ajudes depenent de la superfície cultivada. Aquest model d'ajudes va ha perjudicar l'agricultura mediterrània front a la continental per el caràcter minifundista d'aquesta agricultura mediterrània.¹⁴ El fet que la política agrícola a Europa no representa en absolut els interessos dels petits llauradors també resulta ser un factor de cohesió important que incentiva l'organització i mobilització per intentar incidir amb propostes per a la PAC. Aquest exemple conté tots els factors que Tilly analitzaria per explicar l'acció col·lectiva.

El llaurador de l'arròs a l'Albufera de València **troba complicat aconseguir que a Brussel·les tinguen en compte la seua situació**, com també els passarà als llauradors d'altres cultius on la seua producció és una petita quantitat del total a tota la UE. Per altre costat el llaurador GRC es troba impotent perquè pensa que no hi ha ningun polític al capdavant dels llaurador que els escolte, conega les seues necessitats i els defense. De fet el llaurador diu: ***“Un dels grans problemes q jo veig és que no hi ha ministre d'agricultura, aquest organisme és l'encarregat de defensar el llaurador i transmetre les seues necessitats a Europa.”***

¹⁴ La Comunitat sólo recibe el 1,2% del pago único de la PAC pese a suponer el 8,2% del valor agrícola español.

http://www.avaasaja.org/index.php?option=com_content&task=view&id=3611&Itemid=44

La falta d'un Ministre d'agricultura demostra la **pèrdua d'importància de l'agricultura** en l'actualitat. I RI representant de la cooperativa ho manifesta així: ***“En temps de Franco, el Ministre d'Agricultura, perquè entones existia un Ministre d'Agricultura perquè en aquella època l'agricultura representava més d'un 40% en España i en València més d'un 26%. Entones que passava que l'agricultura era un pilar dins l'economia nacional.”***

També el representant de AVA pensa que és un problema la inexistència d'un Ministeri d'Agricultura: ***“El fet que ara ja no hi ha un ministeri d'agricultura ja te diu que les coses no s'estan fent bé.” ... “En el tema de la PAC, en el tema dels cítrics per exemple ahí se pergueren milions d'euros senzillament perquè no es varen negociar bé les ajudes,...” ... “Entones quan se va a negociar unes coses a la UE tens que saber les coses com se tenen que negociar perquè sinó estàs perdut.”***

El fet de tenir una bona representació del llaurador a Europa és fonamental per defensar els interessos comuns, una de les maneres que han trobat els llaurador és l'organització i en conseqüència la mobilització per donar a conèixer les seues necessitats i reivindicacions. El seu **objectiu** ja no és únicament l'administració central sinó **Brussel·les**.

En aquest cas, cal dirigir la mirada a l'impacte del moviment social en el sistema polític, es a dir, si realment els moviments socials participen en els processos de canvi social.

Per exemple: ***“Es el caso de muchas de las huelgas brasileñas de los años 1970 en el ABC paulista, estado de Sao Paulo, que, en algunos casos, no lograron sus objetivos específicos pero contribuyeron a la revitalización de un movimiento sindical combativo durante este periodo”.***

En aquesta reflexió l'investigador Breno Bringel¹⁵ a les Jornades Internacionals: Homenatge a Charles Tilly¹⁶, destaca que segons Tilly, encara que els moviments socials no aconsegueixquen els canvis que pretenen, sí obrin noves vies d'acció. El

¹⁵ Investigador del Grupo de Estudios Contemporáneos de América Latina /Departamento de Ciencia Política III – Universidad Complutense de Madrid. E-mail: brenobringel@hotmail.com

¹⁶ http://www.uned.es/gesp/2008_2009/charles_tilly/documentos/sesion_1/Breno_Bringel.pdf Bringel, Breno. “Acción colectiva y democracia: la contribuciones de Charles Tilly para el debate sobre el ensanchamiento del campo democrático”

col·lectiu de llauradors que decideix emprendre accions a Brussel·les és un bon exemple front a l'ineficàcia de l'administració de l'Estat.

2.2 Organització

Com em vist abans les principals eines que tenen al seu abast els productors d'arròs de l'Albufera des de la perspectiva de l'acció col·lectiva són principalment les Associacions Agràries i les Cooperatives.

En primer lloc les cooperatives beneficien al llaurador en la gestió dels seus productes, inclús en alguns casos s'encarreguen de la seua manufacturació i es reparteixen beneficis després del balanç de despeses i ingressos. El representant de AVA deia: ***“...qualsevol llaurador a més d'estar apuntat en qualsevol cooperativa o qualsevol SAT o altra cosa, ha d'estar apuntat a qualsevol associació: AVA o la que siga, perquè les cooperatives i les SAT's són agrupacions productores però per a estar representat ha d'estar en una associació d'agricultors.”***

La Càmera Agrària o el Sindicat Arroser són algunes de les associacions de les que hem sentit parlar a alguns dels nostres entrevistats. El representant de la Cooperativa RI: ***“El sindicat arroser tenia el “FORPA” que deien, era una organització dintre del sindicat que lo que feia era marcar uns preus mínims que es calculaven en base al cost de producció i buscant una rendibilitat coherent per al llaurador ficant un preu.”***

Les Càmeres Agràries remunten el seu origen l'any 1890 quan comença a existir una certa permissivitat associativa per part de l'Estat:

“Asociaciones de carácter permanente i de interés público que usando de su libertad constitucional..., fundan los ciudadanos españoles con el objetivo de defender y fomentar los intereses de la agricultura, de la propiedad rústica, de los cultivos y de las industrias rurales”¹⁷

Aquestes càmeres passen per diferents situacions depenent de la consideració del Estat respecte a l'associacionisme predominant en cada època: es va proscriure, passà per la permissivitat, el foment i finalment la constitució obligada.

Bàsicament les Càmeres Agràries feien funcions de consulta, col·laboració i servei encara que fins els anys 70 també feien funcions de caràcter sindical. A partir dels

¹⁷ http://www.magrama.gob.es/ministerio/pags/biblioteca/revistas/pdf_reas/r112_04.pdf Julve Benedicto, Antonio. “Las Camaras Agrarias”

anys 80 i degut als canvis polítics de l'època (procés de democratització) s'intenta desprendre a les Càmeres del seu caràcter sindicalista.

El article primer del reial Decret 1336/1977 ens defineix les funcions de les Càmeres¹⁸:

Artículo Primero.

Uno. Se crean las camaras agrarias, que seran corporaciones de derecho publico, amparadas por la ley y reconocidas por el estado, que se constituyen con el carácter de organos de consulta y colaboracion con la administracion sobre temas de interes general agrario y se relacionan organicamente con la administracion a traves del ministerio de agricultura.

Durant la dècada dels 80 van desaparèixer les càmeres locals traspasant responsabilitats a Ajuntaments i Diputacions. Els llauradors entrevistats recorden aquesta època amb nostàlgia perquè ho consideren una pèrdua de força en el sector agrari que ha afavorit la situació actual:

RI.- “S’han perdut moltíssim, anem a vore, ací on estem ara són les instal·lacions de la federació arrossera, part de les instal·lacions que tenia, de fet ahí està el cartell de lo que era.”

Al llarg de l'època de democratització surten associacions com AVA. L'organització AVA va néixer l'any 1977 a València. Actualment és una gran organització agrària amb més de 20000 associats que pertanyen a les 20 diferents sectorials existents. Aquesta associació es dedica a defensar els interessos dels llauradors i ramaders valencians. Aquest col·lectiu està integrat a nivell nacional en ASAJA (Associació de joves agricultors).

A més d'oferir assessorament tècnic, jurídic, fiscal i laboral realitza també altres funcions entre elles de divulgació mitjançant la revista d'informació agrària i ramadera i la Web de l'organització.

El tipus d'accions que realitza l'associació també ha evolucionat al llarg de l'existència de l'associació, tot degut a l'adaptació d'aquesta als canvis socials produïts en aquests anys:

¹⁸ http://www.boe.es/aeboe/consultas/bases_datos/doc.php?id=BOE-A-1977-13884#analisis “Real Decreto 1336/1977 de 2 de Junio sobre Cámaras Agrarias.”BOE número 142 de 15/6/1977, páginas 13464 a 13466 (3 págs.)

RI: “Quan es creà el sindicat de llauradors com AVA-ASAJA, sí que començaren a lluitar amb la força del recolzament d'una associació, però es trobaren indefensos, que ocorre? Convoquen manifestacions o vagues, la major part de llauradors d'avui en dia com em comentat abans, són minoritaris o tenen trossets xicotets. A eixa gent tu li dius que vaja a una manifestació i no va. Qui va? Els 4, 10, 15 que tenen més extensions que sí que els interessa defensar els seus interessos, però els altres? Els seus interessos estan en un altre lloc, tenen altra feina i no van a deixar-la per anar a defensar 3, 4 o 5 fanecades o fins i tot una hectàrea. No té sentit perquè van a perdre el jornal per altre costat i hui la gent no està per a perdre el jornal ni per a perdre el puesto de treball per anar a una huelga. Per lo tant, la força de la gent que es manifesta encara que es convoquen manifestacions és mínima.”

A l'actualitat l'associació AVA no està de braços creuats, pot ser no es convoquen tantes manifestacions com anys enrere.

Els costos de la mobilització com perdre un dia de feina no compensen els beneficis de la mobilització, pot ser per la falta de confiança en l'efectivitat d'aquestes mobilitzacions o perquè realment l'agricultura no representa l'activitat econòmica de primera opció propiciat per la poca rendibilitat.

Així AVA intenta aconseguir beneficis per al llaurador per altres vies:

“AVA es reconocida y forma parte de manera activa en todos los foros y organismos donde se debate, se asesora y se toman decisiones que afectan a la agricultura, la ganadería y el medio ambiente de la provincia de Valencia. En la Comunidad Valenciana, forma parte del Consejo Rector de Instituto Valenciano (IVIA), y es miembro fundador de la Mutua Valenciana de Seguros Agrarios (MAVDA). Participa en la Mesa de Concentración Agraria de la Consellería de Agricultura y Medio Ambiente de la Generalitat Valenciana, está integrada en la Interprofesional Vitivinícola Valenciana y en CEV-Cepimev (Confederación Empresarial Valenciana-Confederación Empresarial de la Pequeña y Mediana Empresa Valenciana. Es Miembro del Comité Ejecutivo de Euroagro, y participa en los Consejos Agrarios Municipales y en los Consejos reguladores de las denominaciones de Origen.”¹⁹

Segons el representant de AVA aquesta associació és una de les més fortes que existeix. Si a nivell individual l'organització i mobilització dels llauradors és impensable e ineficaç, en el marc de l'associació hi ha un poc més de capacitat d'acció.

¹⁹ http://www.avaasaja.org/index.php?option=com_content&task=view&id=14&Itemid=54

De tota manera el representant d'AVA ens fa veure que a més de pertànyer a l'associació s'ha d'estar conscienciat de que el llaurador ha de ser actiu a l'associació:

“...per a estar representat ha d'estar en una associació d'agricultors. Perquè tu tens que ficar-te l'exemple de França. Quan fan una manifestació o lo que siga tenen una montonà d'agricultors darrere quan fan una mobilització. Si no tens eixa mentalitat quan vols fer algo no tens força.”

El nombre de llauradors actius a les manifestacions al llarg de l'existència de l'associació a disminuït. La raó: l'agricultura ha deixat de ser la primera activitat econòmica per a la majoria de llauradors. Però AVA segueix estant per recordar-los-ho.

De tota manera AVA i el seu representant Cristòfol Aguado han manifestat la seua satisfacció per el èxit aconseguit a les diverses jornades de manifestació durant els mesos d'abril i maig incloses en la denominada “Marxa Verda” amb l'assistència de milers de llauradors.

Per altra banda el president de l'associació Cristòfol Aguado ha encapçalat una de les diverses delegacions que han anat a Europa per a defensar davant el parlament europeu els interessos dels llauradors valencians. Per exemple en el control de plagues i us de productes fitosanitaris, adquirint compromisos dels europarlamentaris per a que es posen en marxa les mesures correctores. La delegació també va transmetre al Comissari d'Agricultura Dacian Ciolos els desequilibris actuals dins la cadena agroalimentària i la necessitat de modificar la PAC per a resoldre les desigualtats d'una vegada per totes.

2.3 Mobilització

Els diferents factors que hem tingut en conte en els apartats anteriors com per exemple les diferents maneres d'organitzar-se els llauradors no s'han aconseguit de manera individual o per accions heretades d'anteriors maneres d'organitzar-se. Charles Tilly va revolucionar les Teories Sociològiques de la Mobilització degut al constant intent d'obtenir explicacions dels diferents conceptes que es posaven en el seu camí. Així conclou que la Mobilització respon a la interacció de tots els factors externs (causals com el sistema econòmic de mercat, la Política agrària comú, les condicions del terreny agrari o el minifundisme) i els factors interns (intencionals amb

els diferents interessos del col·lectiu involucrat i les diferents organitzacions utilitzades per a la mobilització).

És el moment d'analitzar les diferents vies de mobilització que adopta el col·lectiu d'una manera dinàmica, es a dir que no està predeterminada i que pot evolucionar de diferents maneres depenent del curs que prenguen els diferents factors interns i externs involucrats.

Per tant, segons Tilly el vertader motor de les mobilitzacions recau en les relacions socials i no en els actors de forma individual. Tilly renuncia a la formulació de lleis i pren com a primera eina de treball la detecció i descripció dels mecanismes i dinàmiques relacionals que vinculen les relacions socials amb els canvis històrics.

Una de les mobilitzacions dels llauradors que va moure aquesta investigació rau en el descontent general pels preus que paguen els industrials per la matèria primera, en aquest cas l'arròs. Des del moment que surt el conflicte les associacions s'interessen pel problema.

Les sospites que els llauradors van tenir respecte a un pacte de preus es traslladaren als representants de AVA mitjançant la reunió mensual de la Sectorial de l'Arròs. Així s'inicia la mobilització dels llauradors, AVA posa en mans dels seus experts totes les proves que els llauradors han pogut aportar.

Amb les factures de liquidació es comprova una disminució del preu de l'arròs en el 2009 comparat amb l'exercici del 2008 sense cap explicació. Els advocats amb tota la documentació presentada pels llauradors veuen la possibilitat de denunciar el cas al Tribunal de Competència. Es realitza una **mobilització judicial a través de les institucions de l'Estat.**

Segons paraules del llaurador entrevistat ***“els llauradors estaven molts calents”*** i es decideix incloure a tots els empresaris, grans i xicotets, en la denuncia ja que tots han adoptat eixe preu independentment de si s'han vist obligats a fer-ho. Al fi i al cap: ***“tots han perjudicat al llaurador sense miraments, nosaltres tenim famílies que mantenir!”*** s'escoltava a la reunió sectorial. En conseqüència, AVA i ASAJA (a nivell nacional) denuncia la situació al Tribunal de Competència.

La informació dels socis d'AVA de com transcorre el procés es realitza mitjançant les reunions de la sectorial de l'arròs i mitjançant diverses publicacions, d'aquesta associació i d'altres que hi tenen relació. Per exemple un dels titulars d'un article

informatiu a la revista d'AVA deia: *“La CNC detecta indicios de pacto de precios en el arroz pero carece de pruebas directas”*²⁰

AVA realitza també altres tipus d'activitats, des de transmetre allò que es cou al Parlament Europeu respecte a les necessitats d'introduir canvis en la cadena alimentaria amb reformes per aconseguir una distribució més equitativa en els marges comercials fins **enviar una delegació** expressament per a deixar-ho palès de primera mà amb la intenció d'aconseguir influenciar positivament el llaurador valencià amb la nova reforma de la PAC.

Influir en un poder tan llunyà com la Unió Europea és impensable per al xicotet llaurador de l'arròs del parc Natural de l'Albufera, però segons Tilly la unió d'interessos comuns entre un gran nombre de llauradors i mitjançant una estructura organitzada ja no és tal desgavell.

Les associacions com AVA-ASAJA estan lluitant per a **transmetre les seues necessitats amb propostes per a la pròxima reforma de la PAC** on es preveu una reducció del pressupost i per tant reducció de les subvencions. L'associació ha presentat la següent proposta legislativa (document complet ANNEX1) per a la pròxima reforma de la PAC (2013)²¹ :

- LA PAC DEBE REFORZAR EL PAPEL DE LOS AGRICULTORES COMO PRODUCTORES DE ALIMENTOS SANOS, DE CALIDAD Y A PRECIOS RAZONABLE
- LA PAC NECESITA UN PRESUPUESTO FUERTE Y ADECUADO A LOS RETOS QUE DEBE AFRONTAR
- LA PAC DEBE CENTRARSE EN MEJORAR LA COMPETITIVIDAD DE LOS PROFESIONALES AGRARIO
- QUEREMOS UNA PAC CLARA, SIMPLE Y ESTABLE
- QUEREMOS UNA PAC SENSIBLE A LA DIVERSIDAD DE LA PRODUCCION AGRARIA DE EUROPA
- LA PAC DEBE INCENTIVAR EL PAPEL DEL AGRICULTOR COMO BENEFactor DEL MEDIOAMBIENTE
- LA PAC NECESITA MEDIDAS AGILES, FLEXIBLES Y EFICACES PARA GESTIONAR LOS MERCADOS

²⁰ *“La CNC detecta indicios de pacto de precios en el arroz pero carece de pruebas directas”* Agricultores y Ganaderos. Núm 205. Septiembre 2011. Edita: Asociación Valenciana de Agricultores (AVA-ASAJA). [Consulta: 20.05.2012].

²¹ Presentacion de las propuestas legislativas de reforma de la PAC post 2013. Madrid, 13 de octubre de 2011. <http://www.avaasaja.org/images/download/octubre11/quereamos.pdf>

- LA PAC DEBE EQUILIBRAR LA CADENA ALIMENTARIA Y ASEGURAR PRECIOS DIGNOS AL AGRICULTOR
- LA PAC DEBE PROTEGER LOS INTERESES DE LOS AGRICULTORES Y CONSUMIDORES EUROPEOS

Amb aquesta **proposta legislativa** l'associació AVA-ASAJA està fent tot el possible per evitar nous perjudicis de cara a la nova reforma de la PAC que es posarà en pràctica el 2014.

Un altre tipus de mobilització que ha organitzat AVA en els últims dos mesos (abril i maig 2012) ha segut l'anomenada "**Marcha Verde**" dintre del sector hortofrutícola valencià. Els llauradors han recorregut a peu els trajectes entre diverses localitats al llarg de tota la comunitat, finalitzant amb concentracions a València i Madrid. El fet de descriure aquesta mobilització que no correspon al sector de l'arròs rau en que l'origen de la problemàtica dels cítrics és similar a la del arròs.

El desgast del llaurador per la baixa rendibilitat dels cítrics, l'elevat abandonament del camp de conreu, el caràcter minifundista del terreny i la negativa repercussió de les polítiques de la UE coincideixen amb els factors de cohesió esmentats en la problemàtica dels llauradors de l'arròs i per aquest motiu ho esmentem com exemple diferent de mobilització.

A Madrid 500 llauradors esperaven ser rebuts pel ministre Arias Cañete però es van tenir que conformar amb el registre d'entrada del document de les seues reivindicacions.

Segons Cristóbal Aguado: ***“La administración española que Arias Cañete representa ha vuelto a mostrar un desprecio y una desidia escandalosa hacia la agricultura valenciana. No le importa que las frutas y hortalizas sean líderes en exportaciones españolas. Creíamos que el Ministerio de Agricultura era nuestra casa pero ahora tengo serias dudas”***²²

La participació en les diferents etapes de la “Marcha Verde” es comptabilitza per centenars en cadascuna, però les esperances dels llauradors d'aconseguir resultats no són grans:

²² El ministro Cañete se niega a recibir a los dirigentes de AVA-ASAJA en la última etapa de la Marcha Verde
http://www.avaasaja.org/index.php?option=com_content&task=view&id=3867&Itemid=44

A.C: Es molt fàcil queixar-se sense fer res a canvi. Les manifestacions es fan amb la finalitat de aconseguir alguna cosa. I tots els llauradors caldria estar units, però cert que cada vegada en som molt menys.[amb desil·lusió]

Junt amb els factors de cohesió que ens acosten a l'activació de les mobilitzacions també existeixen **limitacions** que contribueixen amb poca participació o fins i tot limiten les mobilitzacions. Així la **disminució del nombre de llauradors** per l'edat o perquè es dediquen a **altres activitats econòmiques** (la seua principal font d'ingressos prové d'altres activitats) contribueix amb una pèrdua de força d'acció col·lectiva.

Davant de la situació que pateixen els llauradors, hi ha canvi d'estratègies. D'exigir mesures a les institucions passen a organitzar-se per si mateixos tractant de millorar per ells mateixos la seua situació amb mesures com **crear una denominació d'origen** o la de **crear una cooperativa**. Aquestes dues accions són interessants per tenir el seu origen en els llauradors, ells mateixos analitzen la seua situació i busquen solucions que estan al seu abast fora de l'associació de AVA.

Hui en dia, la Denominació d'Origen arroz València és una realitat. Encara que per al llaurador és un poc més de feina i realment tampoc és molt més rendible que el arròs sense DO, de tota manera, sí que dona una imatge de qualitat i garanteix l'origen d'aquest arròs. El moliner entrevistat deia que per a ell aquest producte és més rentable a nivell d'exportació per la consciència de ser un producte certificat molt valorat en els països del nord d'Europa que a nivell del mercat nacional on es valora més el preu que paga el consumidor.

Sergio (Moliner): ***“...a mi me va molt bé per exemple en el tema de les exportacions que faig saquets però és més a nivell comercial.”***

Un dels entrevistats concretament el representant de la cooperativa i també llaurador plantejava la solució per a fer rentable i mantenir el cultiu de l'arròs de l'Albufera adaptant-se a la situació actual amb un elevat abandonament i l'escassa rendibilitat:

RI.- *“Exacte. Una solució podria ser una cooperativa on la gent participara. En lloc de participar portant l'arròs i plantant-se'l i cuidant-lo, tenir una cooperativa de servicis, o siga lo que és l'agricultura desapareixeria i passaria a ser de servicis. Entonces la cooperativa agafaria extensions grans i lo que faria seria treballar-ho amb maquinaries, sembrant-ho amb maquinàries i el llaurador seria*

un soci de la cooperativa amb unes participacions de 7 fanecades que són 7 accions i després quan es trauen els beneficis pues com si fora una banc. Seria una manera de conservar l'agricultura en els parcs naturals per a que continue i no desaparega el parc."

Un dels tipus de mobilització amb que la Mútua Arrossera incentiva la millora del cultiu de l'arròs és mitjançant un **concurs** (ANNEX2):

Concurso sobre trabajos del arroz "Jose Antonio Claver"

"La Fundación C.V. Mutua Arrossera al objeto de mejorar el cultivo del arroz, establece un concurso que premie aquellos trabajos de un tema de libre elección por parte de los concursantes que trate sobre: preparación del terreno, maquinaria, variedades de semillas, herbicidas, insecticidas, abonado, tratamientos, etc., temas todos ellos que contribuyan a mejorar las cosechas en producción y en calidad."

El seguiment de les diverses problemàtiques esmentades és realment exhaustiu a la revista (Agricultores y Ganaderos) editada per l'associació d'AVA²³.

Altre mètode important a l'abast del llaurador per informar-se és **l'assistència a les diverses reunions** que convoca cada sectorial de l'associació d'AVA. És personal i a més a més permet al llaurador transmetre als representats de l'associació qualsevol problema o necessitat directament. Per exemple al ANNEX3 podem veure quins són els punts que es van tractar a la Sectorial de l'arròs del dia 22 de desembre de 2010.

Al mateix temps cal esmentar altre mètode de divulgació de la informació més actual. Mitjançant la pàgina web de AVA també els socis poden estar informats. Des d'un àmbit teòric ho podem considerar fruit de les transformacions socials.

Aprofitem per a fer un incís i nomenar un projecte del que ens hem assabentat per la xarxa i del que només tenim la informació que hi apareix en la web de **l'associació "Elviart"**²⁴: Basant-se en que el somni de tots és aconseguir la rendibilitat econòmica, social, cultural i mediambiental, alguns projectes estan desenvolupant-se en les nostres terres i pot ser seran un model per dinamitzar també altres zones. Estan inspirats en el corrent anomenat "economia del bien comun" on l'associació "elviart"

²³Notas de prensa.

http://www.avaasaja.org/index.php?option=com_content&task=category§ionid=4&id=15&Itemid=44

²⁴ Associació Elviart.

http://elviart.org/index.php?option=com_frontpage&Itemid=1

promou iniciatives com el primer i segon congrés del minifundi²⁵ amb el que volen difondre com els minifundis de la conca mediterrània no són un obstacle per a la rendibilitat i sostenibilitat d'aquest entorn. (ANNEX4: Cartell de presentació del II Congrés Nacional del Minifundi).

Al llarg de tot l'anàlisi hem vist la necessitat del llaurador de l'arròs de l'Albufera d'organitzar-se per si mateixos degut a que s'han sentit desatesos per l'Estat. Les diverses mobilitzacions com la judicial a través d'institucions de l'Estat no ha aconseguit canvis satisfactoris.

Altres tipus de mobilització com la proposta legislativa a Europa es pot considerar a hores d'ara tot un èxit, amb ella les necessitats d'un xicotet col·lectiu com és els llauradors del Parc Natural de l'Albufera aconsegueixen almenys ser escoltats a Europa i ara és feina de l'administració tenir en compte les seues reivindicacions.

Per altra banda ser escoltats no significa que acaben aconseguint les seues intencions perquè també influencien altres factors. Segons Tilly hi ha una interacció entre diversos grups de pressió (també hi ha altres grups amb altres necessitats) i interaccionen entre ells però també amb el poder de l'Estat.

Les manifestacions són mobilitzacions que els llauradors havien utilitzat en èpoques anteriors però a hores d'ara és perceben com a inútils. Així i tot altres col·lectius de llauradors l'han utilitzat. La "Marxa Verda" dels llauradors dels cítrics va ser un total fracàs per la desatenció per part del Ministre.

Finalment davant del repertori de mobilitzacions esmentats, noves formes de mobilització estan sortint, queda palès el dinamisme que Tilly pregonava en els repertoris d'acció col·lectiva, els canvis en el model productiu o de marketing amb la denominació d'origen, o altres models com l'economia del bé comú o les cooperatives que poden dur a terme els llauradors gràcies a estar units entre ells són alguns exemples.

3. Model Polític

Finalment arrodonim la qüestió fixant-nos en el Model Polític també desenvolupat per Charles Tilly que analitza:

²⁵II Congrés Nacional Minifundi.
http://elviart.org/index.php?option=com_content&task=view&id=30&Itemid=48

- L'estructura d'oportunitat i relacions de poder (fins a quin punt tenen capacitat els llauradors per a ser escoltats i també quins són els resultats).
- Percepció dels actors involucrats, es a dir, la percepció dels llauradors respecte a la capacitat d'incidència d'aquestes mobilitzacions.

L'anàlisi dona a conèixer la necessitat del llaurador valencià de fer-se sentir per a trobar solucions als seus problemes. La dificultat d'obtenir resultats satisfactoris en actuacions individuals és el detonant per a la creació d'associacions com AVA-ASAJA.

A més de la falta de resultats mitjançant actuacions individuals els llauradors també es consideren poc representats per l'Estat, i la desaparició de la figura del Ministre d'Agricultura en la legislatura passada (2008-2010 període durant el que es van realitzar les entrevistes) transmet una pèrdua d'importància del sector agrícola i pèrdua de força alhora de defensar els interessos dels llauradors tant dins de l'Estat com a la Unió Europea.

La capacitat dels llauradors de ser escoltats augmenta considerablement mitjançant l'associació AVA-ASAJA, ho confirma la visita d'una delegació d'aquesta associació a Brussel·les i les diferents audiències atorgades als representants d'aquesta associació que serien impensables a nivell individual.

És evident la importància no sols dels interessos comuns entre els llauradors i les conseqüents accions que adopten sinó com Tilly aconsellava, és igual d'important tenir en compte les organitzacions que sorgeixen mitjançant les que es realitzaran les mobilitzacions.

La desmotivació del llaurador és generalitzada. Campanya rere campanya veuen com les seues collites es devaluen. Acomplir les exigències que comporta el pertànyer al mercat de la Unió Europea no els garanteix la venda dels seus productes i menys encara la venda a un preu que arribe a ser equilibrat dins de tota la cadena alimentària.

Així i tot el fet de tenir grans associacions que no estan de braços creuats no garanteix tampoc tenir el camí fet. Les mobilitzacions en diverses direccions que s'han descrit en aquest anàlisi demostren que encara que l'esperança és l'últim que es perd, les perspectives d'obtenir bons resultats no es veuen:

A.C: “...Es real que els llauradors cada vegada en son menys i a més no estan disposats a perdre temps perquè es pensa que no s’aconsegueix res. Pensem que es un error i no tenim que deixar de reivindicar els nostres drets i alguna cosa cal fer.... Volem assistir a la pròxima a la ciutat de Madrid però som massa majors i no sabem si podrem seguir el ritme, la causa es justa però encara no ho tenim clar”

Queda palesa la sensació d'impotència del llaurador i la poca confiança en la capacitat d'actuació de l'associació, la poca incidència de la mobilització és potser el que fa que precisament hi hagi poca mobilització i per tant resulta interessant per ser un factor que contribueix a la limitació de la mobilització, però al mateix temps els llauradors saben que és important el seu treball i que sense l'associació a hores d'ara pot ser encara estigueren pitjor. El llaurador es veu com una espècie en extinció degut a que les noves generacions no es dediquen al camp per les poques perspectives de futur. Les poques perspectives de futur de l'agricultura també són dignes de ser considerades com un motiu per a la poca mobilització.

Sembla que els factors esmentats contribueixen a transformar els tipus de mobilitzacions. La poca incidència de la mobilització i la poca mobilització han contribuït a mobilitzacions de diversa orientació.

Per exemple les mobilitzacions destinades a influir en la llei on els representants de l'associació AVA transmeten de forma dialèctica les necessitats del llaurador. Altres tipus de mobilitzacions com per exemple de conscienciació de la societat de la problemàtica del col·lectiu dels llauradors o inclús mobilitzacions per millorar el producte establint la Denominació d'Origen.

La diversitat de mobilitzacions està relacionat amb el tipus d'Estat existent i el poder polític marcarà el grau de tolerància de les mobilitzacions i condicionarà la participació col·lectiva.

Així segons els estudis de Tilly, un govern repressiu ja ho diu la paraula, reprimeix l'activitat de la major part dels grups. El règim totalitari també reprimeix encara que permet l'acció aplegant fins i tot a fer-la obligatòria i reduint per tant les accions tolerades.

Per contra una democràcia consolidada amplia la tolerància i dona facilitats però sempre sense deixar de reprimir. Considere aquest cas el més representatiu de la

nostra societat i per tant el que menys conflictes violents provoca, la major part dels grups de llauradors s'expressen pacíficament. Malgrat viure en una societat democràtica els llauradors tenen poca capacitat d'incidència, el sistema polític existent a l'Estat i a la UE, no ofereix als llauradors un canal viable i eficaç per fer sentir al seva veu i poder defensar els seus interessos.

Cristòfol Aguado president d'AVA-ASAJA ha valorat la proposta de reforma de la PAC presentada per la Comissió Europea el 12 d'Octubre 2011: es segueix discriminant l'agricultura mediterrània front a la continental i ha dit²⁶: ***“las buenas intenciones iniciales del comisario de Agricultura, Dacian Ciolos, han vuelto a chocar con la resistencia de las viejas estructuras de poder en Europa”***.

Les característiques de l'agricultura mediterrània divergeixen en gran mesura del model d'agricultura continental i si ens fixem en l'organització de l'Estat a nivell europeu trobem ampla tolerància també però més quantitat de grups de pressió reivindicant les seues necessitats. Sorgeix ací el factor de rivalitat que atorgarà major influència en l'Estat al grup més preparat per exercir pressió a l'administració en detriment d'altres grups rivals.

²⁶La reforma de la PAC perpetua el maltrato a la agricultura mediterránea
<http://www.avaasaja.org/images/descarga/noviembre11/pac2013.pdf>

CONCLUSIONS

En un poble amb moltes terres de cultiu i quasi la meitat d'aquestes terres doblement importants per contribuir al manteniment del Parc Natural de l'Albufera no deixem de sentir al llaurador queixar-se de la baixa rendibilitat de les seues collites.

Aquest anàlisi ha tractat la problemàtica sota una perspectiva sociològica i una de les qüestions més importants que s'ha analitzat envolta la capacitat d'acció del llaurador i quines són les capacitats d'acció que té el llaurador al seu abast per aconseguir una millora en la rendibilitat dels seus productes.

Tenint en compte els innovadors models d'acció col·lectiva proposats per Charles Tilly hem analitzat la influència dels factors externs o explicacions causals i els factors interns o explicacions intencionals que dirigeixen aquesta acció col·lectiva.

L'estudi realitzat a través de fonts documentals i un grapat d'entrevistes als actors involucrats ens ha permès situar la problemàtica dins del seu entorn social i tenint en conte les explicacions causals i intencionals ens adonem del caràcter dinàmic d'aquestes mobilitzacions

Així les mobilitzacions de llauradors deuen el seu origen al fet d'existir uns interessos comuns dins del col·lectiu de llauradors propiciant infraestructures organitzades (associacions) i promulgant mobilitzacions conjuntes per obtenir resultats que serien impossibles de manera individual. S'aconsegueix un nexa per a la comunicació i negociació entre un col·lectiu de la societat civil i l'administració. De tota manera els resultats obtinguts no són gens alagadors. Al llarg de l'anàlisi hem vist diferents tipus de mobilitzacions que reclamen atenció i acció per part de l'Estat, i no sols s'ha vist la falta d'efectivitat de l'Estat sinó que han anat desapareguent progressivament alguns instruments més institucionalitzats reproduint-se aquest procés també en altres àmbits competència de l'Estat.

En conclusió, factors com la situació del sistema econòmic de mercat, les reformes de la Política Agrícola Europea, el tipus d'explotació de caràcter minifundista (que contrasta amb l'agricultura continental amb gran extensions) junt al sentiment comú dels llauradors de pèrdua d'importància de l'agricultura, impotència front a l'administració estatal i de la Unió Europea promouen les mobilitzacions del col·lectiu social dels llauradors que si bé no sabem exactament si van a ser efectives, almenys garanteixen que van a ser escoltats per l'administració.

Aconseguir canvis a les regles procedimentals instaurades pot contribuir a solucionar mancances en el sistema econòmic de mercat que ens regeix i afavorir l'equitat en la distribució dels beneficis de la cadena alimentària. Aquesta qüestió junt a la proposta legislativa per influenciar en la pròxima reforma de la PAC van dirigides directament a l'administració europea i contribuirien beneficiosament al llaurador del Parc Natural de l'Albufera.

Finalment baix el meu punt de vista personal he de transmetre satisfacció per els resultats obtinguts. Encara que no són transcendents en la solució de les problemàtiques del col·lectiu de llauradors, sí aporta cert grau d'optimisme respecte a les perspectives de futur del col·lectiu.

La incansable lluita de l'associació de llauradors AVA, les propostes per a millorar la rendibilitat i la qualitat del cultiu de l'arròs i les noves iniciatives bassades en "donar-li la volta a la truita" fent que els obstacles com el minifundisme es converteixca en un factor indispensable per a la sostenibilitat en l'agricultura de la zona ens transmet les ganes d'aquest col·lectiu, cada vegada més minoritari, de tenir un lloc en la nostra societat.

CALENDARI

Cronograma setmanal	Oct 2010				Nov 2010				Des 2010				Gen 2011				Març 2011				Abril 2011				Maig 2011				Juny 2011			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
Formulació pregunta de recerca	4 al 9																															
Revisió bibliogràfica. Marc teòric.			11 al 5																													
Mètode i tècnica de recollida de dades					7 al 19																											
Model d'anàlisi								21 al 3																								
Informe final LRH									04/12 al 6/01																							
Recollida de dades (Textos i Entrevistes)																																
Anàlisi de les dades																																
Preparació de l'informe. Resultats i discussió. Redacció primer esborrany.																																
Redacció final i presentació de l'informe																																

BIBLIOGRAFIA

Jordan Galduf, Josep Maria. Sánchez Ayuso, Manuel. *“La agricultura en el País Valenciano. (Su situación actual)”*. Agricultura y sociedad. ISSN 0211-8394. Nº 2. 1977. pag. 227- 247

http://www.marm.es/ministerio/pags/biblioteca/revistas/pdf_ays/a002_07.pdf [Consulta: 16.12.2011].

Taylor, S.J. y R. Bogdan. (1987). “Introducción. Ir hacia la gente”, en *Introducción a los métodos cualitativos de investigación*, Barcelona: Paidós: 15-27.

Tilly, Charles. *“Las revoluciones europeas, 1492-1992”*. Barcelona: Critica, 1995.

Tilly, Charles. *“From Mobilization to Revolution”*. Nueva York, Random House-McGraw-Hill Publishing Co./Reading (Mass), Addison Wesley Publishing Co., 1978.

WEBGRAFIA

http://www.hacereditorial.es/contingut/m_pujadocuments/documents/File/AguilarTilly.pdf

Aguilar Solé, Salvador. *“Las relaciones constituyen las unidades sociales básicas: En la muerte de Charles Tilly”*. 2008 Salvador Aguilar. 2008 Editorial Hacer S.L.

<http://www.asaja.com/asaja> Asociación agraria jóvenes agricultores.

http://www.avaasaja.org/index.php?option=com_frontpage&Itemid=1

“Associació Valenciana d'Agricultors”.

<http://www.20minutos.es/noticia/878160/0/>

“AVA-Asaja valora la nueva propuesta sobre la reforma de la PAC pero advierte de su incocreción e incierto presupuesto”. *20 Minutos*. Europa Press (18/11/10)

<http://www.albufera.com/parque/content/competencia-investiga-la-denuncia-de-ava-asaja-por-el-posible-pacto-de-precios-e>

“Competència investiga la denuncia de AVA-ASAJA por el posible pacto de precios en el arroz “redondo””. Publicado en ADN (06/01/10)

<http://www.gemeinwohl-oekonomie.org/es/uber-uns/> Economía del Bien Común.

<http://revistas.ucm.es/ghi/0214400x/articulos/CHCO0909110343A.PDF>

González Calleja. *“Charles Tilly, From Mobilization to Revolution”*

<http://www.launio.org/es/>

“La Unió de Llauradors i Ramaders”

<http://www.launio.org/es/cgi-bin/magazine.asp?sid=0603>

“La Unió organitza un Mercat de productes agrícoles a preus justos per a conscienciar als consumidors” Article de la revista Camp Valencià. núm. 190 Octubre 2010.

<http://www.fes-web.org/publicaciones/res/archivos/res10/02.pdf>

Moyano Estrada, Eduardo. “Capital social y acción colectiva en el sector agrario”. Instituto de Estudios Sociales Avanzados del CSIC (España). Revista Española de Sociología de la Federación Española de Sociología. Sumario número 10 (2008).

http://mktglobal.iteso.mx/index.php?option=com_content&view=article&id=163&Itemid=115

Pocovi Garzón, Patricia. “Investigación Qualitativa: Una alternativa viable” Revista de Mercados y Negocios Internacionales. Mercadotecnia Global.

<http://www.revistasociologica.com.mx/pdf/5703.pdf>

Tilly, Charles. “La Democratització Mediante la Lucha”. Sociología, año 19, numero 57, enero-abril de 2005, pp. 35-59. Fecha de recepción 29/04/04, fecha de aceptación 07/07/04.

<http://uniocristiana.com/Default.aspx>

“Uniana. Cooperativa Valencian del Camp, Unió Cristiana”

Web Metodològica: “Apartat 2.1.3. Les entrevistes: escoltar i aprendre”

Web Metodològica: “Mòdul 2.1: Anàlisi de l'experiència i la vida quotidiana”.

ARTICLES

Eugène Leguen de Lacroix, “La Política Agrícola Común en detalle” Comisión Europea. Dirección General de Agricultura y Desarrollo Rural

http://www.infoagro.com/legislacion/PAC_detalle.htm [Consulta: 18.12.2011].

Iñiguez, L. (2003). *L'anàlisi del discurs en les ciències socials. Varietats, tradicions i pràctica*, Barcelona: EDIUOC.

Martínez Coll, Juan Carlos (2001): “La integración europea” en La Economía de Mercado, virtudes e inconvenientes

<http://www.eumed.net/cursecon/17/17-3.htm> [Consulta: 12.12.2011].

“El Parlamento Europeo y el CESE exigen cambios para mejorar los precios agrarios”. Agricultores y Ganaderos. Núm 197. Octubre 2010. Edita: Asociación Valenciana de Agricultores (AVA-ASAJA).

“La Cadena Alimentaria puede tener nuevas reglas a partir de 2014”. Agricultores y Ganaderos. Núm 198. Noviembre 2010. Edita: Asociación Valenciana de Agricultores (AVA-ASAJA).

“Dacian Ciolos propone una PAC más justa pero no concreta el presupuesto”. Agricultores y Ganaderos. Núm 199. Diciembre 2010. Edita: Asociación Valenciana de Agricultores (AVA-ASAJA).

“La reforma de la PAC perpetúa el maltrato a la agricultura mediterránea” Agricultores y Ganaderos. Núm 207. Noviembre 2011. Edita: Asociación Valenciana de Agricultores (AVA-ASAJA). [Consulta: 12.05.2012].

ANNEX 1

ASAJA

Asociación Agraria
Jóvenes Agricultores

Agustín de Bethencourt, 17 – 2ª Planta – 28003-MADRID Tel: +34-91-5336764 Fax: +34-91-5351102 e-mail: asaja@asaja.com

Avenue de Tervuren, 52 – 1040-BRUSELAS Tel: +322-7366243 Fax: +322-7368090 e-mail: asjabruselas@asaja.com

Web: www.asajanet.com

PRESENTACION DE LAS PROPUESTAS LEGISLATIVAS DE REFORMA DE LA PAC POST 2013

Madrid, 13 de octubre de 2011

¿QUE QUEREMOS LOS AGRICULTORES? ¿QUE PROPUESTAS HACE LA COMISION?

LA PAC DEBE REFORZAR EL PAPEL DE LOS AGRICULTORES COMO PRODUCTORES DE ALIMENTOS SANOS, DE CALIDAD Y A PRECIOS RAZONABLES

LA COMISION RELEGA EL ENFOQUE DE PRODUCCION A UN SEGUNDO PLANO, DANDO LA PRIORIDAD A LOS ASPECTOS TERRITORIALES Y ECOLOGISTAS

En su afán por justificar la necesidad de la Reforma, la Comisión ha olvidado reforzar el papel económico de la agricultura y del sector agrario como sector dinámico, innovador y rentable, capaz de garantizar la seguridad y estabilidad alimentaria. Las dos últimas crisis alimentarias (2007 y 2010) han puesto de manifiesto la necesidad de prestar atención de nuevo a la seguridad alimentaria. La FAO alerta de la necesidad de incrementar en los próximos años un 70% la producción de alimentos para satisfacer una población que alcanzará los 9.300 Millones de personas en 2050. La volatilidad de los mercados y el acceso a la alimentación está en la agenda de todos los Foros internacionales (ONU, FMI, G-20, etc.). Sin embargo, las propuestas parecen marcar sus prioridades en otros aspectos (Greening, tasa plana, topes máximos, redistribución de los pagos) abandonando la producción de alimentos como función principal de la actividad agraria.

LA PAC NECESITA UN PRESUPUESTO FUERTE Y ADECUADO A LOS RETOS QUE DEBE AFRONTAR

LA PROPUESTA SUPONE UNA REDUCCION DEL GASTO AGRICOLA DE AL MENOS EL 11%

Además de proporcionar alimento a más de 500 millones de consumidores europeos, la PAC tiene un papel estratégico en el mantenimiento del tejido social en todos los pueblos de Europa, en la conservación de la diversidad y del paisaje, así como en la gestión de más del 70% del territorio de la UE.

El presupuesto dedicado a la PAC ha descendido en los últimos años, pasando del cerca del 80% del total de los gastos de la UE en los años 80, a menos del 35% en 2013. En términos de PIB, esto supone menos del 0,4 % del PIB de la UE, siendo el único presupuesto exclusivamente comunitario. En la Propuesta de Presupuesto de la UE 2014-2020, la partida dedicada a la agricultura es la única que sufre un recorte importante.

LA PAC DEBE CENTRARSE EN MEJORAR LA COMPETITIVIDAD DE LOS PROFESIONALES AGRARIOS

LA PROPUESTA IMPLICA MAYORES COSTES DE PRODUCCION Y PERDIDA DE COMPETITIVIDAD

Las exigencias que la Propuesta impone a los productores para la percepción de los Pagos Directos, especialmente en materia de "ecologización" de la PAC, suponen, según la propia Comisión, unos costes adicionales para los agricultores y ganaderos. Así, mientras el resto de potencias productoras apoyan a su tejido productivo agrícola para dar satisfacción a las necesidades crecientes en materia alimentaria, en la UE ponemos freno a nuestra capacidad productiva a través de "barbechos obligatorios" o sistemas de rotación complejos.

QUEREMOS UNA PAC CLARA, SIMPLE Y ESTABLE

LA PROPUESTA INTRODUCE MAYOR COMPLEJIDAD E INCERTIDUMBRE

En los últimos años se han sucedido las reformas de la PAC a un ritmo tal que incluso no ha dado tiempo a constatar los efectos de la reforma anterior cuando ya estaba entrando en vigor la siguiente. Lejos de los vaivenes, necesitamos una PAC clara, con unos objetivos ciertos, que apueste por los agricultores y ganaderos y no obedezca a presiones ajenas y pasajeras. Necesitamos además que sean fácilmente comprensibles, además de coherentes con los objetivos marcados y los principios del propio Tratado de la UE, y que arrojen la suficiente perspectiva para ser capaces de afrontar el reto de futuro, las inversiones a realizar y ofrecer un panorama atractivo para futuras generaciones.

La Propuesta sin embargo, supone mayor incertidumbre, dejando muchos aspectos vinculados, bien a la discreción de los Estados Miembros y/o regiones, bien a través de las atribuciones que se delega a sí misma la Comisión, en materia de elección, por ejemplo, de las superficies elegibles, el reparto nacional y/o regional del Sobre Nacional para Pagos Directos, los pagos acoplados o los pagos por hándicaps naturales.

El sistema de límites de pagos según tramos de percepción o la propia definición y demostración de la condición de agricultor en activo, por no hablar de los requisitos en materia de “reverdecimiento” de la PAC no hace más que añadir burocracia y papeleo, en muchos casos innecesarios. Es difícil comprender en términos de legitimación de la PAC, porque los perceptores de menos de 5.000 Euros están exonerados del cumplimiento de los criterios en relación a la figura del agricultor activo

El sistema elegido de armonización y uniformización de los valores unitarios de los Pagos de Base, a través de sistemas complejos de asignación y con un periodo transitorio que termina en 2019 a nivel nacional y en 2028 a nivel europeo también aporta mayor complejidad al asunto.

QUEREMOS UNA PAC SENSIBLE A LA DIVERSIDAD DE LA PRODUCCION AGRARIA DE EUROPA

LA PROPUESTA GENERA ENFRENTAMIENTOS ENTRE REGIONES PRODUCTORAS Y AGRICULTORES

La “uniformización de los pagos de base”, que esencialmente persigue que los pagos directos en los países de reciente adhesión a la UE se acerquen a la media de la UE, pueden generar graves desequilibrios en otros países, como España, con una gran diversidad de agricultura, producciones y modos de producción. Así, producciones que, en virtud de sus costes de producción o su importancia socioeconómica, perciben unas Derechos de Pago Único elevados en la actualidad, pueden pasar a ver reducidos significativamente esos pagos, mientras que otros terrenos que antes no percibían podrán pasar a ser beneficiarios de pagos directos. Esta situación puede verse aun acentuada dependiendo del criterio de selección del Estado Miembro y/o región de su superficie elegible. Esto puede generar desequilibrios entre zonas de producción y productores.

Es importante hacer valer esta diversidad para lograr que la nueva situación corresponda a la realidad de la situación agronómica y económica, así como al potencial productivo de las distintas zonas productoras de España y de Europa.

LA PAC DEBE INCENTIVAR EL PAPEL DEL AGRICULTOR COMO BENEFACTOR DEL MEDIOAMBIENTE

LA PROPUESTA “IMPONE CONDICIONES EXCESIVAS Y MAS BUROCRACIA” AL AGRICULTOR

La agricultura europea es la más respetuosa con el medioambiente, siendo la única que ha contribuido más que satisfactoriamente al cumplimiento de los compromisos del Protocolo de Kioto en materia de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero. La legislación europea en materia de respeto ambiental, gestión de residuos y bienestar animal es la más avanzada del mundo. Las medidas de la Propuesta suponen la inclusión de prácticas ecológicas obligatorias, dentro de las medidas de mercado del Primer Pilar, desvirtuando ambos pilares, ya que los esfuerzos suplementarios en esta materia deben ser voluntarios y suficientemente compensados (medidas del 2º Pilar) y no deben formar parte de los Pagos Directos (1er Pilar).

LA PAC NECESITA MEDIDAS AGILES, FLEXIBLES Y EFICACES PARA GESTIONAR LOS MERCADOS

LA PROPUESTA NO PRESENTA AVANCES EN ESTA MATERIA Y SE LIMITA A MANTENER UNA INTERVENCION “BAJO MINIMOS” Y UNOS PRECIOS DE REFERENCIA DEL AÑO 2003

Las últimas crisis de precios sufridas en el sector lácteo o en el de frutas y hortalizas (Ecoli) han puesto de manifiesto la necesidad de dotarse de medidas eficaces y ágiles de gestión de los mercados que ofrezcan una solución satisfactoria y rápida a estas situaciones. Por tanto, deben mantenerse los mecanismos de gestión de mercado necesario para estos fines, bien sea intervención pública, almacenamiento privado, o cualquier otra medida capaz

de regular rápida y eficazmente los mercados, incluyendo las restituciones a la exportación mientras el resto de competidores mundiales no asuman nuestras ofertas de compromiso en la OMC.

El "Fondo de emergencia" debe ser implementado de tal forma que ofrezca esta agilidad y eficacia. En cuanto a los precios de referencia desencadenantes de estos mecanismos de gestión de mercado deben actualizarse y reflejar la situación actual de precios.

LA PAC DEBE EQUILIBRAR LA CADENA ALIMENTARIA Y ASEGURAR PRECIOS DIGNOS AL AGRICULTOR

LA PROPUESTA SE LIMITA A EXTENDER LAS ORGANIZACIONES DE PRODUCTORES ATODOS LOS SECTORES

La falta de equilibrio y de transparencia en la formación de la cadena de valor de los productos agrarios, en donde la distribución ejerce una enorme presión sobre los precios a pagar al productor es, con toda seguridad, la mayor preocupación de los agricultores y ganaderos que ven que sus productos no tienen precio, ni fecha de cobro, mientras que su valor se incrementa a medida que va pasando por otras manos hasta el ama de casa. Además, las organizaciones agrarias, cooperativas, sectoriales e interprofesionales observan con impotencia como las normas de competencia son benévolas con la todopoderosa distribución mientras se muestran implacables con el sector productor cuando este hace un intento de organizarse para demandar un precio para su producto.

Debe potenciarse el papel de las Organizaciones Interprofesionales, dotándolas de los instrumentos necesarios para gestionar de forma eficaz la oferta. El refuerzo de las relaciones contractuales entre productores y transformadores debe ser un objetivo prioritario a la hora de lograr precios equitativos para los agricultores y ganaderos. En este sentido, las Organizaciones de Productores (OP) deberán dirigir sus esfuerzos a lograr una adecuada concentración de la oferta para alcanzar acuerdos comerciales con la industria transformadora y la distribución, de forma que garantice a los agricultores y ganaderos mejores resultados económicos por la venta de sus productos a través de las OP, antes de proceder a la proliferación de las mismas.

LA PAC DEBE PROTEGER LOS INTERESES DE LOS AGRICULTORES Y CONSUMIDORES EUROPEOS

LA PROPUESTA SOLO ESTABLECE UN "FONDO DE GLOBALIZACION" PARA LOS AFECTADOS

La UE no cesa de firmar Acuerdos Comerciales y de Asociación con países terceros (MERCOSUR, Marruecos, etc.) en donde el apartado agrícola es constantemente objeto de concesiones por parte de la UE. Estos países pueden exportar libremente a los mercados de la UE, en la mayoría de los casos, sin tener que respetar las exigentes reglas y estándares de producción que la UE impone a nuestras producciones. Los estudios de impacto de la propia Comisión Europea respecto a MERCOSUR dan una cifra de pérdidas en el sector europeo varias veces superior al montante del llamado "Fondo de Globalización".

La UE debe tener en cuenta los intereses agrarios europeos y si estos no se recogen suficientemente en la negociación no alcanzar acuerdo alguno. Además, debe velar por el cumplimiento estricto de las cláusulas de los acuerdos, en materia de precios de entrada, aplicación de aranceles, respeto de contingentes y cumplimiento de calendarios. Además, el consumidor europeo debe poder reconocer el producto europeo elaborado de acuerdo con las exigencias del mercado europeo y diferenciarlo de aquel importado que no cumple estos requisitos.

ANNEX 2

Concurso sobre trabajos del arroz "José Antonio Claver"

BASES Y PREMIOS

La Fundación C.V. Mutua Arroquera al objeto de mejorar el cultivo del arroz, establece un concurso que premie aquellos trabajos de un tema de libre elección por parte de los concursantes que trate sobre: preparación del terreno, maquinaria, variedades de semillas, herbicidas, insecticidas, abonado, tratamientos, etc., temas todos ellos que contribuyan a mejorar las cosechas en producción y en calidad.

BASES

1º.- Podrán participar todas las personas que lo deseen. No se admitirán trabajos ya publicados o premiados en otros concursos. Se tendrán en cuenta temas novedosos.

2º.- Será de libre elección la extensión del trabajo.

3º.- Los trabajos originales, bajo firma, serán remitidos a la Fundación C.V. Mutua Arroquera, calle Don Juan de Austria, nº 36, 46002 de Valencia, en un sobre el que figure la leyenda **CONCURSO ARROCERO**, en el que se incluirán dos sobres cerrados, uno que contenga el tema o título del trabajo y otro con el nombre del autor, dirección y teléfono; este último solo se abrirá tras el fallo del jurado.

4º.- El plazo de recepción de los trabajos será hasta el 31 de enero de 2011.

5º.- Serán rechazados aquellos trabajos en los que aparezca de alguna manera el nombre del autor y los que se reciban después del plazo establecido para su presentación.

6º.- El fallo del Jurado será emitido el 28 de febrero de 2011 y la entrega de premios se comunicará inmediatamente a los autores interesados. El jurado estará compuesto por tres técnicos agrónomos de reconocido prestigio, el Secretario y el Presidente de la Fundación.

7º.- Se concederán tres premios:

Primer Premio: 8.000 euros

Segundo Premio: 4.000 euros

Tercer Premio: 2.000 euros.

8º.- La Fundación se reserva el derecho de publicar, por el sistema que estime oportuno, los trabajos premiados. Los restantes se devolverán a sus autores.

ANNEX 3

SECTORIAL DEL ARROZ 22/12/2010

1) Análisis de la presente campaña.

Superficie: SE MANTIENE TANTO EN ESPAÑA COMO EN LA C. VALENCIANA

118.312 Has. España (14.970 Has. en CV)

119.732 Has. España (14895 Has. en CV)

Producción: SE HA MANTENIDO A NIVEL NACIONAL Y DE LA COMUNIDAD VALENCIANA (aunque se hay partidas con rendimientos menores al año pasado ya hubieron inundaciones)

Mercados:

Andalucía, y mas concretamente en Sevilla los precios, para los arroces tipo Indica y tras dos operaciones e importancia, se sitúan en 250 €/Tm. y para los Japónicas a 252 €/Tm. y para las escasas operaciones de arroz Bomba se cotiza a 756 €/Tm.

Delta del Ebro.- Se da por finalizada la campaña de recolección, cotizándose todos los arroces redondos sobre los 270 €/Tm. salvo la variedad Bomba que cotiza a 1.000 €/T.

Valencia.- Finalizada su recolección. La variedad Bomba cotiza a 1.000 €/Tm. Y el resto a 270 €/Tm., lamentamos, que también en Valencia se de la triste y lamentable situación de entregar a la industria la producción sin fijar un precio previo, y por tanto a la espera de negociaciones posteriores.

Aragón.- Finalizada la campaña. Se realizan contrataciones a 270 €/Tm.

Extremadura.- La industria cierra operaciones para arroces del tipo indica a 240,40 €/Tm.

INTERNACIONAL

Italia: Las ventas italianas reflejan una situación bien distinta a la de los mercados españoles, experimentando unas subidas que han llegado para determinadas variedades de arroz Japónica nuevamente hasta los 15 €/Tm (309/317 €/Tm para Balilla), en la presente semana, así como para los arroces de tipo Indica bajan 8 €/Tm., situándose en 274-280 €/Tm. para la bolsa de Vercelli.

Vietnam: Los precios siguen al alza

India, Birmania, y Pakistán.- Sigue sin levantarse las prohibiciones de las exportaciones

2) Reunión de la sectorial del arroz de ASAJA.

CONTROL DE ADUNAS: introducción de arroz genéticamente modificado de EE.UU. y China

COMPETENCIA DESLEAL: de la India y Pakistán se están importando arroces bajo la denominación Basmati que no se corresponde con esta variedad (12 variedades)

FITOSANITARIOS:

- a. Piricularia: solicitar el TRICICLAZOL
- b. Echinocloa: solicitar el PROPANIL
- c. Tratamientos aéreos: solicitar la excepcionalidad
- d. Caracol (tarraçona)
- e. Nematodu (var. Bomba): solicitar el BROMURO DE METILO

EGIPTE CONTINGENTE ADICIONAL DE EGIPTE. En junio se aprobó una nueva asignación de exportación de arroces tipo japónica:

- f. 80.000 Tn --- cargo
- g. 60.000 Tn --- blanco
- h. 40.000 Tn --- medios

PRECIOS INTERNACIONALES:

Los precios tanto en Europa (aunque esta semana ha descendido un poco el precio en Italia) como en los principales países exportadores han aumentado. Se están realizando muchas ventas y de grandes cantidades de arroz.

Los precios que a los que se está vendiendo el arroz en países terceros no son competencia para países de la Unión Europea y en Esania se están dando los precios más bajos de toda Europa pese a que las variedades producidas son de más calidad.

La compra de la SOS por parte de EBRO-PULEVA (HERBA-RICIMELIS) han fracasado, sobre todo en Sevilla, ventas que estaban pendientes de cerrarse (55.000 Tn de arroz indica) a un precio superior al que había

3) APLICACIÓN DEL CHEQUEO EN EL SECTOR ARROCERO:

3.1.-AYUDAS P.A.C. ARROZ 2010

- PAGO UNICO: DERECHOS: PRORRATIVO
- TRASFERENCIAS DPU
- ESPECIFICA: PENALIZACIÓN (0,0579)
- AYUDA: 458,20 €/ha.
- AGROAMBIENTAL: AYUDA: 458,94 t/ha
- PENALIZACIONES: MODULACIÓN 8%
- PROVISIONAL 2%

3.2.-AYUDAS P.A.C. ARROZ 2011

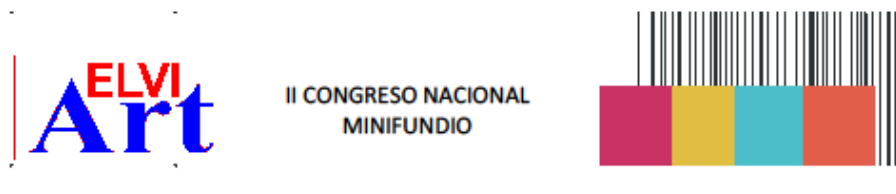
- PAGO UNICO Y ESPECÍFICA
- AGROAMBIENTAL:
- CULTIVO SOSTENIBLE EN HUMEDALES
- NUEVA AYUDA AGROAMBIENTAL
- MOTIVOS: AGROAMBIENTALES
- LIMITACIONES:
- CONDICIONALIDAD: QUEMA DE LA PAJA
- COMPROMISOS AGROAMBIENTALES
- NUEVOS COMPROMISOS / ZONIFICACIÓN

3.3.- AYUDAS P.A.C. ARROZ 2012

- PAGO UNICO (DESACOPLAMIENTO TOTAL)
- AGROAMBIENTAL:
- CULTIVO SOSTENIBLE EN HUMEDALES
- NUEVA AYUDA AGROAMBIENTAL

4) Nueva ayuda agroambiental de arroz para 2011.RESOLUCIÓN DE EXPEDIENTES PENALIZADOS (-60% POR EXTROPIACIONES)

ANNEX 4

II CONGRESO NACIONAL MINIFUNDIO:
El Minifundio como defensa del ecosistema mediterráneo. Cuádruple rentabilidad al minifundio, ¿Cómo?
 Reflexiones sobre un modelo económico posible, el que se fundamenta en la tierra donde vivimos.
15 y 16 de Abril de 2011

* **Lugar:** Edifici Archiu Muro – Avinguda de l'Estació, s/n – Muro, Alacant.

* **Horario:**

- o **15 de Abril:** 09:00h. a 21:30h.
- o **16 de Abril:** 09:00h. a 20:30h.

* **Patrocina:**

* **Colaboran:**

ASSOCIACIÓ ELVIART
 CIF nº: G-54290713, Calle Compositor Paco Esteve, 13.
 03830 Muro del Alcoy. Telf: 607 90 22 35. www.elviart.org

ENTREVISTES

Entrevista al Llaurador Afectat : GRC. Setembre 2011

Susanna.- Davant els preus tan baixos de l'arròs els llauradors sospiten de irregularitats [Com s'inicien les mobilitzacions?]

Gabriel.- La Sectorial de l'arròs de AVA quan es va fer la reunió. urgentment es va fer una reunió perquè els preus de l'arròs de la campanya anterior a ésta de 2009. crec que va ser 2009 a 2010. sense ningun motiu. perquè no hi havia tant d'excedent de producció, tanta quantitat d'arròs a Espanya per a que els preus de l'arròs baixaren de 0.36€ a 0.26€. era una cosa exagerà i *entonces* creguérem que hi havia hagut algo que no quadrava

Susanna.- Qui éreu els que més o menys veieu que no quadraven els preus?

Gabriel.- Els llauradors anaren a AVA a preguntar. els llauradors preguntaren als responsables d'AVA. en aquest cas de l'arròs era Miguel Minguet i a la cúpula d'AVA. a la sectorial de l'arròs.

[Amb sorpresa] Xe!! açò.. què passa?..què passa?

i eixa inquietud va fer que digueren que açò no era possible que passe el que està passant. quan a meitat de campanya de l'arròs entrava sense preu a les industries [molins]. el llaurador anava segant i anava entregant-lo al molí

Susanna.- Això normalment es fa així?

Gabriel.- Sense preu, i allà mitat campanya endavant digueren a tant es va a pagar

Susanna.- Sol passar això? Es va entregant l'arròs i no s'ha acordat un preu abans d'entrar-lo?

Gabriel.- El llaurador arrosser el que demana és que hi haja una taula de comerç que vol dir que antes d'escomençar la campanya que s'ajunten no els industrials. que també han d'estar. sinó que hi estiguen els industrials i llauradors i que diguen [ye!] açò és el preu mínim:

La *balança* d'allò que es gasta el llaurador que és, entre 0,30€ - 0,40€ estan els *gastos*. per tant eixe ha de ser el preu de partida de les negociacions.

Susanna.- Si el que s'està pagant és al voltant de 0,26€. com ho suporta el llaurador?

Gabriel.- En el nostre cas de l'Albufera que pertany al Parc Natural rebem les ajudes d'Europa i les de pertànyer al Parc. subsistim gràcies a les subvencions, que nosaltres no volem. perquè les subvencions t'obliguen a certes coses. no et deixen actuar amb llibertat

Susanna.- Controlen la varietat d'arròs, plaguicides o fitosanitaris?

Gabriel.- Tens limitacions per la subvenció. te diuen quins insecticides has d'utilitzar segons per a quina cosa quan en altres llocs tenen més varietat. açò sobretot es produeix per pertànyer al parc natural.

Susanna.- Tornant a la davallada de preus AVA ha interposat una denuncia al Tribunal de Competència. que els diuen des de l'associació?

Gabriel.- que de moment no saben res, pareix ser que sí hi ha indicis d'acords entre els industrials per a ficar el preu de l'arròs però que no hi ha prou proves per demostrar-ho.

De tota manera les resolucions encara no han eixit i ara damunt hi ha un canvi en els membres del tribunal: el president () Berenguer i els vocals canviaran i encara es retrasará més l'assumpte.

Susanna.- Tenen esperances en la reforma de la PAC de cara al 2013?

Gabriel.- Un dels grans problemes q jo veig és que no hi ha ministre d'agricultura, aquest organisme és l'encarregat de defensar el llaurador i transmetre les seues necessitats a Europa.

Susanna.-Sí. vol dir. que la feina que abans feia tot un ministeri ara representa una part d'un tot més gran i en conseqüència ha perdut importància?

Gabriel.- Sí. s'ha perdut representació a europa per defensar-nos. els altres països sí que tenen ministeri d'agricultura. diuen que tenim que aconseguir millores a la nova PAC però [incredulitat]

Susanna.- Quan surt un problema és fàcil realitzar mobilitzacions dels llauradors?

Gabriel.- En el nostre cas el problema que existeix és que tot són minifundis. existeixen gran quantitat de propietaris amb terrenys molt xicotets i molts no volen

saber res perquè no es dediquen exclusivament a ser llauradors. o treballen a la fort i el campet el tenen perquè pertanyia al seu pare i lo únic que volen és vendre l'arròs i traure el que puguem

Susanna.- Així allò que es feia abans de guardar l'arròs a l'andana de les cases o als sequers per a vendre'l durant l'any i obtenir un millor preu ja quasi no es fa?

Gabriel.- Pus! que va! [amb resignació] Encara que ahí a Sueca encara hi ha gent que el guarda. però tens que cuidar per a que no se corque i es mantinga bé. mira ara. encara hi ha que en té en l'*almacent*

Susanna.- Realment fluctua el preu durant l'any en l'actualitat?

Gabriel.- I tant!! [admet expressivament] Però també corres *riesgos*, s'ha arribat a pagar a 70 pessetes després de nadal. però això ha durat unes setmanes. de repent es va parar tot i els moliners ja no n'han comprat més.

Susanna.- I això a que es degut?

Gabriel.- Els grans industrials com "HERVA" que dominen el mercat hauran dit als moliners que no en compren més a eixe preu. Xe!. "PONS" que és un gran productor. li pot dir a un moliner xicotet com "ANTONIO TOMÀS": <tu necessites arròs. jo te'l portaré. te'l cobre a tant i no en compres més car>. i per al llaurador que el te *almacenat* és una gran feina mantenir-lo inclús arriscant o no vendrel o vendrel més barat. s'obliguen així a vendrel en la "novellà" al preu que marque el moliner sense possibilitat de negociar. actualment estem desprotegits front al industrial. al nostre poble. un gran productor d'arròs. hi havia una Càmara Agrària i un Sindicat Arroser que es reunia i marcava un preu [tots estaven obligats *per lo menos* a fer el *seguro* amb ells] els moliners es veien obligats a pagar al llaurador com a mínim el preu del sindicat arroser o un poc més sinó tot el arròs entraria al sindicat i el moliner no en tindria. El sindicat també s'encarregava de resoldre els problemes entre llaurador-moliner. si un llaurador no estava d'acord amb les condicions que el moliner posava quan entrava l'arròs. pes. humectat. preu. quantitat a rellevar per impureses. etc. el sindicat podia recollir aquest arròs del molí i endur-se'l al sindicat amb les seues condicions de compra i pagar-li al llaurador.

la pèrdua del sindicat va ser una rotura dels industrials. ells són els grans beneficiaris perquè així no tenen competència i els llaurador no té més remei que acceptar les seues condicions. i ara una altra. els grans productors mundials com Xina. Vietnam i

aquests països orientals produeixen barat per explotar grans extensions i treballar amb avionetes. ací a Espanya han entrat arròs llarg *permitit* per la UE degut a que països membres com Anglaterra, Holanda i Bèlgica ho consideren antigues colònies i són els mediadors rebent part del benefici. ara que ja està el camí obert amb l'arròs llarg que ací no es produeix comencen també a produir arròs redó i no tardaran a portar-lo cap ací.

Susanna.- ací no es pot competir d'alguna manera. per exemple amb la qualitat de l'arròs?

Gabriel.- sí. i tant. l'arròs d'aquesta zona produït per l'aigua del Xúquer és el millor que hi ha. el que més nutrients. mido i proteïnes té comparat amb els produïts al delta de l'Ebre o als països asiàtics. i no perquè ho diga jo. hi ha estudis que ho avalen. d'ahí la importància de la denominació d'origen.

Susanna.- I el paguen més car?

Gabriel.- Sí. però poc més. i està controlat. van a vore'l i et diuen quins insecticides pots tirar-li. després també el moliner ha d'acomplir uns requisits per a envasar amb denominació d'origen. tot són barreres per a poc més de benefici. [amb desil·lusió] hauria que impulsar-ho més.

Susanna.- Bé Gabriel de moment han segut molt clarificadores les teues aportacions.

Gabriel.- Si em necessites no ho dubtes.

Susanna.- Gràcies i fins aviat.

Entrevista al Representant de la Cooperativa: RI. Setembre 2012

Ramón.- El tema de l'arròs és que si nosaltres compararem els preus amb la dècada dels 80 els preus actualment estan molt per baix i encara que s'hagen volgut equilibrar d'alguna manera amb les subvencions de la UE inclús ací que tenim la subvenció del Parc Natural així i tot que està passant. Les subvencions s'estan quedant ahí estancades i d'alguna manera el preu de l'arròs va avall en lloc d'anar amunt haguent productes que s'han duplicat o triplicat, *entonces* que passa que el poder adquisitiu està baixant de tal manera que el rendiment és molt baix. i ara si en l'any 2013 lleven les subvencions de la UE com no pague més car l'arròs no podem ni fer el arròs. [Amb desesperació] és que no podem!!!!

Susanna.- L'objectiu del meu treball és determinar si el llaurador te algunes eines per defensar els seus interessos, el fet de pertànyer a una cooperativa quins avantatges li produeix?

Ramón.- Hi ha diverses avantatges per pertànyer a una cooperativa encara que hi hauria de vore si són suficients o no són suficient. Els avantatges són per exemple que quan tu dus el arròs a un moliner et descompta un tant per cent per diverses causes. El acord que tenim nosaltres amb ell és que et descompta menys si eres soci de la cooperativa. Per què? Perquè li aportem una quantitat de més de mig milió de kilos d'arròs.

Després els moliners també cobren de secar, el arròs entra amb una humitat superior a 13 o 14, el tenen que passar varies voltes per les torres de secat, això ho cobren. Nosaltres la cooperativa nostra com que té alguns beneficis als nostres socis no li se cobra, i després els moliners als representants que tenen per ahí, als compradors d'arròs els paguen una quantitat de diners, són els seus representants que van per els camps i els sequers comprant arròs ací i allà, entonces eixa comissió que se'ls dona als compradors de l'arròs pues també mos la dona a nosaltres el moli. I nosaltres, la cooperativa, li la dona integrament al llaurador, són una sèrie de coses que nosaltres aportem. Ara lo que si que no podem fer és beneficiar-ho en els productes. Perquè no tenim una tenda on es venguen els productes agrícoles no existeix eixe benefici, en qüestió de guanos, fitosanitaris i ferramenta em referisc.

Això si que ho pot fer una cooperativa com la de Sueca que si que té una tenda de productes i distribució molt gran, entones que fa?, part dels beneficis que obté els dona al llaurador.

Susanna.- Com es determina el preu de l'arròs que se li paga al llaurador?

Ramón.- El preu de l'arròs hui en dia el marca "Herva", una empresa internacional que domina pràcticament el arròs en Extremadura, gran part d'Andalusia per no dir-te tota i ací en València no domina però sí que marca. Entones aplega el més de Setembre i te'n vas a parlar amb el moliner i li preguntes:

Quin preu?

Ha no ho sé.

Com que no ho saps?

No, no, *hasta* que Herva no diga a tal preu no hi ha preu.

Incomprensible però veritat.

Susanna.- No te rés a vore la demanda d'arròs del mercat ni la quantitat de producció? En teoria el mercat es regeix per l'oferta i la demanda i realment en aquest cas no influeix?

Ramón.- Anem a vore, si Espanya fora un dels principals productors del món possiblement sí influiria molt. Però Espanya hui en dia no és ni siquiera ni el tercer productor d'Europa, con lo qual el nostre pes específic és molt baixet. Hui dia qui mana és Xina, Tailàndia, la India, Taiwan... Eixos manen perquè la seua producció és grandíssima. Així que quan ells abaixen com enguany que han hagut inundacions i demás i deien que anava a canviar el preu de l'arròs, no ha canviat. Perquè no ha canviat? Perquè la nostra aportació d'arròs és tan ínfima comparat en eixos països que no comptem per a rés, i si te'n vens ací a València encara menys.

Susanna.- Quants anys portes de president de la cooperativa?

Ramón.- Des del 97

Susanna.- I abans tu has conegut l'existència dels sindicats arrossers? Exactament és que no sé la seua funció. Per exemple, el representant de AVA em deia que defensava

els interessos dels llauradors front al moliner. S'han perdut un poc les forces que tenia el llaurador en èpoques passades front a l'actualitat?

Ramón.- S'han perdut moltíssim, anem a vore, ací on estem ara són les instal·lacions de la federació arrossera, part de les instal·lacions que tenia, de fet ahí està el cartell de lo que era.

El sindicat arrosser tenia el "FORPA" que deien, era una organització dintre del sindicat que lo que feia era marcar uns preus mínims que es calculaven en base al cost de producció i buscant una rentabilitat coherent per al llaurador ficant un preu. Si eixe preu els moliners no el pagaven entones el FORPA es quedava eixe arròs i tenia un molí i tenia uns *silos* per elaborar-lo i distribuir-lo en "blanc", sense marca normalment. Quan el govern espanyol decideix que desapareguen estes coses perquè diu que això era d'alguna manera il·legal perquè era protegir al agricultor, entones lo que fan és totes les propietats traure-les a subasta i desfer així la Federació Arrossera.

Susanna.- La Federació Arrossera existia a nivell de zones?

Ramón.- La Federació era a nivell nacional. En temps de Franco, el Ministre d'Agricultura, perquè entones existia un Ministre d'Agricultura perquè en aquella època l'agricultura representava més d'un 40% en España i en València més d'un 26%. Entones que passava que l'agricultura era un pilar dins l'economia nacional.

Tot això al suprimir-se i passar l'agricultura a un tercer terme i hui en dia jo diria que estem en un quint o sext terme de lo que són els pilars de l'economia espanyola, pues les propietats lo que feren va ser anar venent-les i esta que tenim ací està cedida en usufructe m'entres existeixca la cooperativa. Nosaltres tenim una escriptura on paguem els *gastos* i la contribució. Hem fet alguna proposta de compra però ens demanen una barbaritat.

Susanna.- Quants socis hi ha a la cooperativa?

Ramón.- En aquest moment 108, en queden 108.

Susanna.- Són tots del poble de Sollana?

Ramón.- No

Susanna.- Però sí tots tenen terrenys ací?

Ramón.- Sí, dels 108 hi ha 9 que són forasters.

Susanna.- Quina diferència hi ha en el llaurador de hui en dia respecte al que hi havia anys enrere? Actualment viu exclusivament de la feina de llaurador? Es dedica exclusivament al camp?

Ramón.- Hi ha diferents factors, el primer que jo ficaria es que a la dècada dels 60 inclús algun anys dins de la dècada dels anys 70, la família que tenia 100 fanecades d'arròs criava una família amb els beneficis que treia, el que tenia 20 fanecades de taronja criava una família amb els beneficis que treia. Hui en dia ni en 1000 fanecades pots criar una família, una família amb els *gastos* que reporta hui el criar una família. Què ha passat?

Ha passat que en aquella època la major part de les coses se feien a ma, els jornals eren prou *baratos*, el arròs no és que se venia molt car però donava uns marges de beneficis que feien possible que els llauradors pogueren sobreviure. Hui en dia com que això no és possible i *mosatros* ací *adolem* d'un problema que és el minifundisme, ací no tenim grans extensions, inclús la gent que té o que porta grans extensions ja siga propietari o arrendatari, les te disseminades, ací té un campet, allà en té altre, no ho te tot junt, no són *latifundios* que tu fiques una màquina i pot *ahorrar* temps i gasoil, etc. Entonces que passa, que hi ha una sèrie de *gastos* imprevisibles. Eixe minifundisme fa que molta gent mantinga eixos camps ja siga per que els han heretat dels pares o perquè s'han jubilat i ho fa com a entreteniment, però per a la rendibilitat tindria que ser una extensió molt gran, entonces lo que passa, la gent té que *recurir* a altres *puestos* laborals i així sí que pot competir encara que el benefici no siga molt gran, tampoc és molta feina i s'entreté quan té un ratet. I se les fa ell, perquè si tinguera que comprar o pagar-ho tot, possiblement no li rentaria. De fet la major part de la gent lo que busca és una persona que tinga maquinaria que li pugua fer tota la feina per a que li siga més rentable.

Susanna.- Aquesta situació ha abocat al llaurador a despreocupar-se un poc alhora de lluitar per els seus interessos? Les manifestacions que abans es produïen sovint han desaparegut o han quedat un poc descafeïnades. En l'actualitat, les associacions convoquen als llauradors per a reivindicar els seus interessos?

Ramón.- Quan es creà el sindicat de llauradors com AVA-ASAJA, sí que començaren a lluitar amb la força del recolzament d'una associació, però es trobaren indefensos, que ocorre? Convoquen manifestacions o vagues, la major part de llauradors d'avui en dia com em comentat abans, són minoritaris o tenen trossets xicotets. A eixa gent tu li

diums que vaja a una manifestació i no va. Qui va? Els 4, 10, 15 que tenen més extensions que si que els interessa defensar els seus interessos, però els altres? Els seus interessos estan en un altre lloc, tenen altra feina i no van a deixar-la per anar a defensar 3,4 o 5 fanecades o fins i tot una hectàrea. No té sentit perquè van a perdre el jornal per altre costat i hui la gent no està per a perdre el jornal ni per a perdre el *puesto* de treball per anar a una *huelga*. Per lo tant, la força de la gent que es manifesta encara que es convoquen manifestacions és mínima.

Susanna.- I vosaltres per ser cooperativa teniu un poquet més de poder alhora de demanar front a l'administració algunes coses o vos recolzeu en les associacions com AVA?

Ramón.- Nosaltres no tenim res a veure amb AVA-ASAJA. Nosaltres les cooperatives la única ajuda que tenim és a nivell de la conselleria. Quins beneficis? Pues reduccions en el IVA, en les liquidacions. No és molt però sempre és *algo*. Després ixen coses que nosaltres no les podem aprofitar perquè som un cooperativa xicoteta, però sí que cooperatives més grans sí que estan fent-ho: Dispondre de becaris, descomptes a la Seguritat Social per emplear gent del paro. Clar com nosaltres no tenim treballadors, d'eixes coses no se podem beneficiar.

Susanna.- I respecte a la denuncia que hi ha interposada al tribunal de competència per sospites d'acords en els preus que es paguen als llauradors per part dels grans productors, tu creus que el llaurador té alguna possibilitat de treure *algo* en clar?

Ramón.- De moment en el sistema de govern actual impossible. Perquè el sistema de govern fou el que se carregà el sindicat arrosser. Entonces clar m'entres existeixca aquest tipus de govern no se farà res en aquest sentit. Jo recorde quan Gonzalez Lizondo s'emportà la taronja al parlament hagué gent que es burlà. No es tenien que haver burlat, perquè aquell home va prediure lo que està ocorrent, i el que té un hort de taronges ja cal que se penge per que no va a traure gens de benefici. Hui, la "clemenvilla" que jo he arribat a vendre-la a vora 3000 pessetes una arroba, hui va a 3 euros que es l'equivalent a 500 pessetes. Quan els productes que gastes són més cars i no són tan efectius perquè tenen moltes limitacions imposades per a que els residus de fitosanitaris siguin mínims.

Susanna.- Hi ha perspectives de millora per al llaurador de l'arròs en les noves reformes de la PAC de cara al 2013?

Ramón.- Això està ahí ja, en el 2013 la subvenció per a l'arròs ha de desaparèixer segons els compromisos que agarrarem. I precisament hui Europa en la situació en la que està no està precisament per anar regalant, con lo qual al 2013 no esperem que diguen:

- Mira anem a renovar 5 o 6 anys més.

Possiblement no, per no dir-te segur que no. Perquè estan tots enganxats del coll segurament.

Susanna.- I ací el fet de tenir un parc Natural i el fet de que el cultiu de l'arròs mantiga l'equilibri en el llac de l'Albufera, no seria un punt per a lluitar i que poguren donar ajuda per a mantenir almenys l'espai i que no es perga. Per què si es deixa de cultivar arròs...

Ramón.- Segons el tractat "RAMSAR" tots els parcs naturals han d'estar protegits, per lo tant eixe tractat aporta una sèrie de capitals per als *humedals*. Part d'eixe capital és lo que se dona al llaurador per estar cultivant arròs dins del Parc Natural de l'Albufera.

Susanna.- Eixa correspon a la subvenció que col·loquialment anomenem la subvenció del parc?

Ramón.- Eixa és la subvenció de parc efectivament. El que passa amb eixa subvenció és una cosa molt curiosa i és que primer va a Madrid, i quan ve de Madrid ací ve sesgà, i no està clar, però ha segut sempre aixina i tenen la costum eixa. Apleguen un munto de diners a Madrid i d'ahí comencen a distribuir i cap ací aplega lo que aplega.

Susanna.- I respecte a la Denominació D'origen. Creus que seria una bona eina per a lluitar per a obtenir una millora en el preu que rep el llaurador per el seu arròs?

Ramón.- La D.O no té sentit en tant en quant hi ha una empresa com puga ser "Mercadona" que té un arròs "HACENDADO" que el fica a 0'62 €, con lo qual a tu un arròs que t'està costant igual o més car d'elaborar i damunt li tens que ficar sentim i mig per damunt d'eixe preu per poder ficar el cartonet o el emblema de D.O. Qui és el que pot ficar D.O pues "HERVA" en "La Fallera", o SOS o Dacsa.

Que passa?, Damunt eixos porten un arròs que no és d'ací, encara que en compren ací, la major part no ho és. I li fiquen la D.O de València, com ací es feia antigament en "Cementos Túria". Portaven el cement de Iugoslàvia, li posaven una funda de Cementos Túria i s'acabat. "La Fallera" ací, només compra arròs en Cullera, i alguna partida per ahí. Sueca se l'emporta tot a la cooperativa de Sueca i no el ven a "La Fallera". D'on trau la Fallera el arròs per a dir que és "el arroz de los Valencianos"? Pues mira...

Encara que hi haguera un sistema d'inspecció molt bo en eixe sentit, tin en compte que l'ama de casa quan va a la tenda lo que busca és el més barato. Els únics arrossos que veritablement sí que es diferencien són el arròs redó del llarg i el arròs redó del bomba, la resta va tot al mateix munto. I dona igual que siga "GLEVA" que siga "BALILLA PER SOLLANA" o que siga "MONSIANELL" que és català. Entonces dir D.O, *bueno, vale*, la D.O és la *pegatina* eixa que fiquen i res més.

Susanna.- No s'ha aconseguit que la D.O siga una eina per a defensar el llaurador?

Ramón.- No per desgràcia.

Susanna.- Dins de les expectatives de futur que pot ajudar al llaurador?

Ramón.- El que desaparega, és la solució més gran que té el llaurador hui en dia.

Susanna.- Fer un latifundi?

Ramón.- Sí, es quedaria en 4 latifundios i a més a més estan vegent-ho. En el terme de Sollana hi ha més de 400 fanecades abandonades, i si lleven la subvenció vorem les que hi haurà. Perquè la gent que té hui en dia arrendats camps i camps si li llevés la subvenció i te que pagar arrendament, què li queda?

Susanna.- Si no guanya res s'ho deixarà!!

Ramón.- Exacte. Una solució podria ser una cooperativa on la gent participara. En lloc de participar portant l'arròs i plantant-se'l i cuidant-lo, tenir una cooperativa de servicis, o siga lo que és l'agricultura desapareixeria i passaria a ser de servicis. Entonces la cooperativa agafaria extensions grans i lo que faria seria treballar-ho amb maquinaries, sembrant-ho amb maquinàries i el llaurador seria un soci de la cooperativa amb unes participacions de 7 fanecades que són 7 accions i després

quan es trauen els beneficis pues com si fora una banc. Seria una manera de conservar l'agricultura en els parcs naturals per a que continue i no desaparega el parc.

Susanna.- També jugaria un paper important que no haguera desaparegut el Ministeri d'Agricultura?

Ramón.- Serà un poquet difícil que torne a haver un Ministeri d'Agricultura.

Susanna.- Però en altres països existeix i representa una gran part de la població igual que ací en Espanya. De cara a Europa sembla que s'ha d'anar molt preparat per a defensar els nostres interessos i si la gent que ho ha de fer no està ben preparada no obtindrem bons resultats.

Ramón.- Els altres països tenen un poder que es diu "veto", els 6 països originals de lo que era l'antic "Mercat Comú". Eixos països fan lo que els dona la real santíssima gana. De manera que des d'ací s'envia un camió cap Europa i en França se'l carreguen i ací no ha passat res. Això no se t'ocorrega fer-ho amb un camió que porte llet d'Holanda o de Suïssa perquè si ho ferem ací et tanquen a la presó i *vamos "años i años"*. En França la gent es carrega un camió de fruites espanyoles i ni els detenen ni els diuen res de res. Entonces l'agricultura no és la mateixa la que se puga fer en França que la que se puga fer en Espanya. I si hi ha que entrar un producte espanyol en Alemanya que també el té França o Holanda eixos entraran primer. O el Italià!, per exemple, Espanya pot tenir oli 10 voltes millor que Itàlia i no entrarà, la única forma que té Espanya d'entrar l'oli en Alemanya és vendre-lo a Itàlia i aquest comercialitzar-lo. I això és el que estan fent, o siga que és de vergonya i ho consentixen els governs que tenim i ho estan fent tots els dies, és aixina i ací està entrant arròs asiàtic i el nostre no el podem vendre.

Susanna.- I del nord d'Àfrica em comentaven també...

Ramón.- Sí, ara quan Àfrica comence a despertar que damunt que hem anat a ensenyar-los ara eixos *invadiran* Europa a preus més baixos perquè són latifundios, la mà d'obra ha costat més barata i tenen autorització per tirar els fitosanitaris que vulguen. M'entens o no? Però com ells tenen petroli i gas natural Europa ha de fer acords amb ells i a tragar.

Susanna.- Bé Ramón, moltes gràcies per aportar-me la teua visió del panorama actual i de mostrar-me les funcions i els avantatges de la cooperativa per al llaurador.

Entrevista al Moliner : Sergio. Setembre 2011

Susanna.- Quina és la relació amb el llaurador?

Sergio.- Existeix el que és la època de sega i la època durant l'any. En la època de sega el llaurador te un () per regla general sempre hi ha una relació entre el llaurador i el moliner que ja siga en sec o en tendre li entra l'arròs al moliner i sempre pues als preus que corren en eixe moment en el mercat pues s'agarra i se liquida l'arròs.

Susanna.- El preu que corre en el mercat queda determitat per algun organisme o no?

Sergio.- El preu no el determina ningú. el preu el determina el mercat. [de quina manera el determina el mercat?] pues mira tenim una empres molt potent ací en Espanya que és "Eurofoods" que és el que té (Herva). "La Fallera" el que te tot!! [Amb perplexitat]

Pues estos homens tenen com te diria jo. uns contactes mundials perque tenen oficines per tots els puestos del món i estos homens en Italia en tots els puestos tenen empreses en Anglaterra. es la primera empresa mundial d'arròs. [i estos que fan?] miren els preus i els ("arancils") que tenen que pagar i veuen a com es te que comprar i diuen, [ye!] jo el tinc que comprat a 4. a 4 pos a 4. 4 és el que pague. Això no vol dir que no hi haja una relació especial entre el llaurador i el moliner i diga jo te pague 4 més açò. però el preu dalt o baix és el oficial.

Herva si volguera comprar tot el arròs que es fa en Espanya pot. i si volguera no comprar ni un kilo també pot.

Susanna.- Herva te suficient poder per a poder marcar...

Sergio.- Eixe té suficient poder per pa tot! Eixe té suficient poder per ha tot! Per a enfonsar-me a mí demà i al l'altre i al l'altre. nosaltres som una industria que no li molesta a ell per a res, en el moment li moleste res mentre es pren un cafe...[dona a entendre que una gran indústria el pot enfonsar facilmente si vol]

Susanna.- I durant el llarg de l'any, ja no durant la campanya de la sega, durant l'any hi ha llaruador que es guarda l'arròs?

Sergio.- Sí hi ha llaruador que s'el guarda en cooperatives. SATs. i ells ja a través dels corredors són els que negocien i igual que hi ha u que te més gana o te *menos* gana, el llaurador te més gana de vendre i a lo millor el moliner no te gana de comprar. un

laurador que vol vendre l'abaixa o al revés el laurador no te ganes i el moliner si que vol paga un poquet més per vore si venen. O hi ha vegadades que els mateixos corredors són els que maregen el mercat, com qualsevol altre tipo de negoci.

Susanna.- El laurador que se guarda ell l'arròs quines garanties li exigeix el moliner?

Sergio.- Garanties ninguna, tú vols vendrem l'arròs. portam una mostra. si tú l'has guardat mal t'el paparàs per a donar menjar als pollastres [vol donar a entendre que el moliner no comprarà eixe arròs]. si tú l'has guardat bé pues se paga al preu que correja. el laurador quan se guarda l'arròs en campanya igual que una cooperativa o igual que un molí, el mateix si jo me'l guarde tinc que cuidar-lo, el laurador que se'l aguarda...()

Susanna.- Respecte a la denominació d'origen. És denominació d'origen de l'arròs de l'albufera?

Sergio.- Tot el arròs de València no és denominació d'origen, però sí tot el arròs denominació d'origen és de València. la denominació d'origen València només és la marxar de Pego i des de Cullera tot el que envolta l'Albufera. Pero no és tot el arròs que es produeix. el laurador te que aderir-se. te uns gastos i té unes parcelles que s'adereixen. hi ha un control teòric. teòric perque moltes vegades portal-ho tot a rajatabla pues igual alguna parcela la tombarien. si hi ha algo de serreig. si hi ha (roig) el tirarien fora. es a dir hi ha control però es fa una miqueta de mànega ampla. el control està ahí. despres el moliner compraria eixe arròs. fem un paper de compra on fica el nom del productor el DNI. el nom de comprador. els kilos que són. la varietat. la data de compra i *firma*. hi ha tres papers: laurador. moliner i denominació d'origen. per controlar eixe arròs que s'ha comprat sabent de quin laurador és i de quina parcela. Normalment dels kilos que entren s'aprofita un 60% i jo tots els mesos faig uns informes de l'arròs que he comprat i del que he venut controlat tot per unes etiquetes que van numerades en cada paquet d'arròs.

Susanna.- Quin organisme controla la Denominació d'Origen?

Sergio.- A la denominació d'origen hi ha un monto de vocals i funciona de forma autònoma. dins la denominació d'origen hi ha un consell certificador amb un membre de la industria arrosera i els vocals. El consell certificador en que estem es AENOR allí hi ha un membre de la industria arrosera, un membre dels lauradors, un consumidor [en aquest cas de l'associació TIRIUS] i un representant de la generalitat. eixos

certifiquen que les coses es facen bé. En aquests moment el president del consell certificador soc jo.

Susanna.- Hi ha un número màxim de kilos a la Denominació d'Origen?

Sergio.- La quantitat que s'adereix

Susanna.- El fet d'aderir-se a la Denominació d'Origen pot repercutir al llaurador amb un preu un poc més alt?

Sergio.- Anem a vore de moment el preu és més alt però també tens uns *gastos*

Susanna.- Les exigències són més grans?

Sergio.- De moment tens més gastos. el moliner també. estem un poquet mé de "quijotes" que d'interés econòmic. Sas! que valga l'arròs. que tú compres arròs de la Denominació d'origen amb una diferència de 3 o 4 cèntims en blanc. això és ridícul. perque tu donat conter. només en lo que li pagues al llaurador ja són 2 pessetes més. 2 pessetes que en corfa vindran a ser 2 centims en blanc. tens que guardar-ho a banda. tens uns controls. comprar etiquetes. ficar-les. tens... a mi me va molt bé per exemple en el tema de les exportacions que faig saquets però és més a nivell comercial.

Susanna.- En qüestions de qualitat la Denominació d'Origen no garantitza un arròs de alta qualitat?

Sergio.- La Denominació d'Origen te més controls i eixigeix més controls i que tingues els mitjos per als controls. unes bascules especials amb decimals per controlar els grans. la conselleria arriba ací i no sap si jo tinc els mitjos o no.

Susanna.- A l'hora de comprar-lo el consumidor en la botiga, hi ha molta diferència de preu?

Sergio.- Res. ni guanya el llaurador per que al llaurador li ve a cobrir la feina i els *gastos* i no guanya més. Açò és una cosa més en vista al futur, *ascolta* que en qualsevol moment ací es pot obrir un mercat però ara. si lleven les subvencions el llaurador s'*anfona*.

Susanna.- Hui en dia el mercat de l'arròs subsisteix gràcies a les subvencions?

Sergio.- Sí. si no. no hi hauria arròs.

Susanna.- I de cara a les reformes de la PAC, la DO juga algún paper?

Sergio.- Nada. no hi ha res a fer. es molt poqueta la producció d'ací. i tots tenen moltes ajudes [es refereix als cultius en general de tota la UE]. hui en dia estan reduint les ajudes a la DO. tots els vocals i tot això no cobren res. jo no cobre ni la gasolina que gaste. després en nadal em conviden a dinar i totes les reunions que fem. ni me paguen la gasolina i menys el temps que gastes en les reunions. és una DO que no tenim "gastos". la gent va perque vol estar i punto. el llaurador tampoc cobra. es a dir ningú. el de l'administració ho fa dins les seues hores de feina. però els demés ho fan sense cobrar.

Susanna.- El fet de tenir la DO a tú et dona un prestigi a l'hora de vendre en l'exterior?

Sergio.- Anem a vore. hi ha vegades que quan tu vens l'arròs que té un segell els europeus veuen una certificació. això per a ells arriba amb una etiqueta numerada. tot això aparenta unes condicions limitades i vens l'arròs en llocs de "gourmet". però en Espanya no. en l'estranger sí. però ja no per ser un producte de València sinò per que miren que és un producte controlat. certificat. amb una numeració.

Susanna.- Valoren la garantia de control del producte.

Sergio.- Sí si la numeració.

Susanna.- Ací en Espanya no es podria promocionar l'arròs amb DO com de vegades es promocionen per exemple a la televisió altres productes amb DO?

Sergio.- Amb diners. amb diners que no tenim. que no *mos* donen. en principi començà bé i després en lloc d'anar a més anà a menys. la última consellera no ens ha donat diners des de fa dos anys. així per a *lo* que fan no vaig ni a votar [ho diu un poc enfadat]. Ifuncionem gràcies a la cooperativa de Sueca que té un carrec dins de lo que és Ruralcaixa i ens fa uns préstecs que no *mos* els tindrien ni que fer *arreglo* els diners que tenim que recibir sino no tindriem ni diners.

Susanna.- Diners que ha de rebre la DO de la Conselleria?

Sergio.- Si perque además de lo que paga el llaurador i el moliner hi ha uns ingresos de la conselleria que dona a totes les DO. pareix mentina que la filla d'un home que ha segut president d'una central sindical de llauradors haja tingut eixa poca alegria en el tema de la DO de l'arròs. molt roin. molt roin en eixe nivell. no et dic en altres perque no ho sé.

Al final el llaurador pot ser un quijote. pot ser lo que siga no guanyant un duro perque el que està fent [amb resignació]. La DO no guanya més però el llaurador ahí està i el moliner ahí està. I és una cosa que pensem pot ser bona per al futur perque el dia que les polítiques agràries comunitàries diguen ara anem a baixar les subvencions a la mitat ahí la DO podria si s'aguera treballat (de la nit al matí no podem fer-ho). però si s'aguera treballat podríem estar veient un arròs en carrefour amb DO de València a 1€ per dir algo i després tenir el altre que no te DO que no sabem quin idioma parla venent-se a 0.60€ per exemple i la gent sapiga quin és originari de València. però com no s'ha treballat [amb resignació].

Susanna.- Per què l'arròs que no te DO pot vindre de qualsevol lloc? Es pot importar arròs de fora i envasar-se ací amb l'etiqueta del molí i no saps la procedència?[Sergio asenteix a tot el que he anat diguent].

Susanna.- Així sí que seria interessant el tema de la DO per a saber el consumidor que està comprant?

Sergio.- Anem a vore, les coses clares, per a una empresa gran com Eurofoods si no existeix la DO li dona igual. el dia de demà desapareix l'arròs d'ací. nosaltres desapareguem també. perquè jo que puc portar? un barco de dos milions de kg. ell va i compra cent milions de kg i jo no tinc infraestructures per a comprar això. ell ja te la seua informació i infraestructura. ho te tot. jo tinc que anar a parar a qui ni confie i me pot guanyar. no tinc informació i ell ho te tot.

Entonces al industrial xicotet i mitjanet li interessa l'arròs d'ací. el llaurador no pot viure sense el moliner i el moliner d'ací no pot viure sense el llaurador. el que si que pot viure és un HERVA, un DACSA, i (HARCESA) i ningú més para de contar.

Susanna.- I vosaltres com a moliner xicotet distribuïu al consumidor de la zona o tot fora?

Sergio.- Nosaltres el 40% de la producció és exportat i el 60 % en espanya i ho fem així perquè en espanya no s'està venent el arròs. s'està regalant. perque a lo que val 1kg d'arròs ha de guanyar tota la cadena i ixen els números. no es pot estar comprant 1kg d'arròs a 60 pessetes i venent a preu normal en "MERCADONA" a 0'73€.

Tu donat conter que comprant l'arròs jo a 60 pessetes i de tot el arròs comprat jo obtinc un 60% s'arròs blanc elaborat ja per a vendre. a ull et puc dir que el compre al

llaurador a 60 pessetes i elborat a mí ja em costra 0'60€. dalt del depòsit en blanc 0.60€ de cost.

Tens que empaquetar-lo. tens que posar-li un plàstic. tens que contar les comissions personals, gastos d'administració, ports, IVA, el que vol guanyar al supermercat tindria que estar venent-lo a més.

Tu pensa que ací en València hi havia set molins d'arròs i ara queden tretze indústries en Espanya. les multinacionals. cooperatives i quatre idiotes. a la cooperativa que te molí entra l'arròs que es transforma i a final d'any quan s'evaluen *els gastos i les ganàncies* diuen: "açò queda de diners" i ja se paga al soci llaurador.

Les cooperatives de l'Ebre tots els anys estan liquidant més baix que la cooperativa de Sueca. això ho sap tot el món. perque tenen molta ma d'obra per a treballar. açò és un problema perque els obliga a vendre tots els quilos, aquell me ven a 20 pues jo a 18. ells no tenen ni costos. no lluiten perque no és d'ells. és més alt el seu sou que allò que el preu de l'arròs. per tant els dona igual que tiren un poc els preus. són empleats encara que algú siga cooperativista. ahí està el problema. el 100% dels anys la cooperativa de Sueca ha liquidat per damunt.

Susanna.- I ací els llauradors de la cooperativa de Sueca comparat amb els que van individuals tenen més avantatges?

Sergio.- El que va per individual li va millor que el que està a la cooperativa. però si no existeixen cooperatives igual no li aniria tant bé. perquè la cooperativa te molt d'arròs i en cert moment fa un "presing" apreten el mercat cosa que el llaurador individualment no ho podria fer i gràcies a eixe "presing" que fa la cooperativa el que està fora pot vendre'l més car i no te els *gastos* de la cooperativa. la cooperativa en un moment fa una regulació de mercat. no es pot parlar mal de les cooperatives i els de fora s'aprofiten.

Susanna.- Gràcies a les cooperatives el altres s'aprofiten dels avantatges. finalment m'has aclarit com funcionen algunes coses sobretot referent a la DO.

Sergio.- Si vols saber més de la DO cridem a Santos que és el gerent.

Entrevista al Representant de AVA: Sergio. Setembre 2011

Susanna.- Quins avantatges té el llaurador de l'arròs per pertànyer a AVA?

Sergio.- En principi les ventatges és que qualsevol, conforme està huí l'agricultura, a banda d'anivell de productors agraris, existeixen agrupacions de qualsevol tipus [cooperatives o SATs] tal com està huí l'agricultura que està molt globalitzat el mercat, desgraciadament huí les rentabilitats estan molt mermaes. I a més l'agricultor te que fer molts papers, a l'agricultor li fa falta un assessor, moltes vegades ha d'estar representat en aquest cas per nosaltres. Tenim tota classe d'assessorament jurídic, tècnic, segurs agraris, assessorament laboral. Per tant això és un valor anyadit no tant per al preu de l'arròs, en aquest sentit per al tema que ferem fa un temps relacionat amb la denúncia que es presentà al tribunal de competència per a lluitar contra les indústries, però per moltes més coses, per exemple, el tema d'ajudes de la PAC, desenvolupament rural, les ajudes agroambientals i entonces pues jo te podria ficar el exemple que ací en la Comunitat Valenciana els arrocers són els que més discriminats estan a nivell nacional i en el sector arrocer i jo te podria dir que gràcies a mosatros, a AVA, els arrocers de València són els que més cobren en ajudes a nivell nacional, entonces que estiguen afiliats a AVA és una qüestió molt important.

Susanna.- Realment el que m'han tramés [moliner i llaurador] un poc és que l'arrocer d'ací no podria subsistir sense les ajudes que te?

Sergio.- L'arrocer huí en dia, el cultiu de l'arròs és clarament deficitari [la renta] i si no fora per les ajudes perdria diners. Cada any des de fa alguns, la rentabilitat de l'arròs està baixant i no solament per el marc internacional on el mercat està molt globalitzat sino per les limitacions productives que tenim ací. Estem dins d'un parc natural amb limitacions productives molt greus perquè no podem modificar el sistema de producció que tenim, ni tan sols podem modificar el cultiu, estem obligats a fer el cultiu de l'arròs i el sistema productiu que tenim no podem modificar res ni tan sols podem millorar el sistema de rec que és molt important per al cultiu de l'arròs i això limita molt molt molt millorar la rentabilitat del cultiu.

Susanna.- De tota manera el fet de produir en una zona tal com la tenim al voltant de l'Albufera també li dóna una qualitat a l'arròs més bona que en altres llocs?

Sergio.- Evidentment, nosaltres tenim una qualitat d'arròs molt per damunt ja no sols a nivell nacional sino a nivell europeu i ja no te dic res a nivell de països tercers com puga ser, no de països asiàtics, sino de països del nord d'Àfrica, que ens introdueixen arròs del tipu JAPÓNICA que és el que nosaltres produïm ací, no te ni punt de comparació amb el que nosaltres produïm ací, però desgraciadament eixa qualitat d'arròs no se tradueix en un preu i això nos perjudica molt. Si nosaltres fórem capaços, que és la nostra lluita, de traslladar eixa qualitat que nosaltres tenim en una diferenciació de preu això supondria que poguerem alçar un poc lo que és la rentabilitat del cultiu i poguerem lluitar contra importacions, sobretot contra l'arròs que nos estan introduint de països tercers que cada viatge va augmentant les partides que nos entren en les importacions.

Susanna.- I això no es podria millorar mitjançant la denominació d'origen?

Sergio.- Sí, la denominació d'origen és una marca de qualitat que està ahí però que per diferents factors. La veritat és que deuria estar funcionant més del que està anant però jo crec que hi ha uns altres factors com és el tema del Parc Natural que deuria d'explotar-se al nostre paréixer més del que s'està explotant. Al nostre paréixer és una cosa que nos està limitant més que beneficiant. El Parc Natural té moltes limitacions més que beneficis. Per exemple el tema de l'avifauna que és un problema per a la producció, nos fa molt de mal. Des de ja fa 10 o 12 anys el tema és un serio problema per a la producció.

Susanna.- De fet vaig vore que les assegurances no cobreixen aquestos problemes?

Sergio.- Des de ja fa 10 o 12 anys que estan fent danys i cada any degut a l'augment de població de l'avifauna, com hi ha unes mesures per a que eixa població estiga protegida, evidentment les poblacions van augmentant i degut a que l'hàbitat no dóna les suficients condicions per a que tinguen un menjar estos animalets pues cada viatge hi ha unes èpoques que produeixen una serie de danys en el cultiu i han hagut uns anys que hi havia unes ajudes per a compensar als propietaris dels cultius però no han segut mai lo suficientment compensatòries dels danys produïts així que sempre han sigut discriminatòries per als agricultors perquè no hi havia prou diners per als danys que feien. Entonces ara, actualment, des de fa 3 anys que s'implantà a nivell nacional en el seguro agrari una partida pa paliar estos danys dels animals, no sols dels patos sino també dels que fan els jabalins, els conills, pa paliar estos danys. Com hi ha una serie de limitacions pues no nos cobreixen els danys que fan els patos, entonces

havem anat arrere en volta d'avant, cada viatge estem pitjor. Com ara està el tema del seguro pues han llevat les ajudes que teníem. Açò és un problema anyadit a les limitacions que té el Parc.

Susanna.- Quines ajudes han llevat?

Sergio.- Unes ajudes que hi havien de mig ambient que eren per a cubrir els danys per avifauna, començaren en el 2004 amb 40.000€, i també 2005 després hi hagueren 80.000€ i hi arribaren ha haver 120.000€ hasta el 2009.

Susanna.- Eixes ajudes són de la conselleria?

Sergio.- De mig ambient.

Susanna.- No hi ha diners i retallen d'on creuen, no?

Sergio.- Sí, al final les de 2009 les cobrarem l'any passat, no perdona enguany. Entonces el tema del Parc Natural ens limita molt.

Susanna.- I, per exemple, el fet de que la producció d'arròs siga important per a mantenir el Parc Natural, és a dir, sense la producció de l'arròs l'Albufera tampoc es podria mantenir, no?

Sergio.- Sí, és una cosa contradictòria perquè el tema de tots els filtres verds que s'estan fent ara. Que estan parlant tant de tot açò, pues pareix mentira que estiguen fent una inversió tan gran per el tema de renovar i mantenir la qualitat de l'aigua i no se tinga en compte el filtre verd que suposa el cultiu de l'arròs per a mantenir la qualitat de l'aigua. Hi ha coses que són un contra sentit en el funcionament del Parc Natural de l'Albufera.

Susanna.- I no podria ser això un arma per a que l'administració es done compte?

Sergio.- És que la veritat moltes vegades mosatros anem a la Junta Rectora i hi ha vegades que estem discutint coses que són tan evidents i no arriben a ningú lloc, per exemple, el problema que hi hagué en la palla, on farà 2 o 3 anys van prohibir la crema de la palla i farà 2 o 3 anys hi hagué una vinguda d'aigua i al no cremar-se la palla es va arrastrar tot cap a baix i es va podrir provocant un problema molt gran. Un més antes mosatros vam estar en la Junta Rectora on ho vam estar diguent i tots els que estan en la Junta Rectora són llauradors, pescadors, comunitats de regants, on tota la gent diguent-ho a la conselleria d'agricultura i de mig ambient, hi havia gent ecologista

que es de les conselleries i estaven tots callats sense dir res ni fer cas a la gent vinculada a l'agricultura que sap el que pot passar. Moltes vegades jo crec que la gent més ecologista és la que viu del camp. Eixa vegada va haver una mort impressionant de peixos i crancs i no passà res i altres vegades apareixen 4 peixos en una séquia morts perquè a lo millor ha hagut una filtració de qualsevol fàbrica de les que hi ha colindants al Parc Natural, pues enseguida comencen () a averiguar els productes i tal, quan els llauradors estan supercontrolats en eixe aspecte.

Susanna.- Pel fet d'estar en el Parc?

Sergio.- I tu vas a qualsevol séquia i veus botelles i mil coses que no són dels llauradors. Els llauradors pràcticament són els que estan cuidant la marjal, és el que pràcticament viu més hores allí, però són coses que moltes vegades són injustes.

Susanna.- Els llauradors en aquests cas, les moviltzacions que poden realitzar són a través de vosaltres de les associacions i de les cooperatives amb les reunions que teniu amb la conselleria?

Sergio.- Ja te dic que el tema de les ajudes agroambientals i tot açò, per exemple les ajudes agroambientals que són per totes les limitacions per no poder produir més o produir d'una manera que ho podrien fer d'altra manera, pues per exemple estem en les negociacions en la Conselleria i per exemple en València són els que més cobren de tota Espanya pues al estar agrupats en una associació que actualment, mosatros som l'associació més gran de tota Espanya implica tenir moltes ventatges, ací es podem sentir orgullosos de que se poden sentir molt ben representats de cara a l'administració perquè s'estan fent coses molt bones ací i encara que tenen moltes limitacions a nivell nacional s'estan aconseguint coses molt bones ací des de València i jo crec que a nnivell nacional som els que més rentabilitat podem traure en tema d'ajudes i tot això som els que estem ahí en la punta de llança a nivell nacional els arrocers de València.

Susanna.- Respecte a la nova reforma de la PAC del 2013, quines intencions hi ha de cara a millorar, el preu o tenir un lloc més privilegiat de la nostra producció?

Sergio.- El tema eixe està ara molt complicat encara, perquè això ara està debatint-se tot. Ara està debatint-se en el tema de la PAC del 2013 el pressupost, han hagut porpostes i ara actualment lo que s'està debatint és el pressupost que se va a aprovar és el pressupost a nivell europeu de la PAC: 2014-2020, entonces això està ara

agarrat en cotópel tot. Mas o menos, lo que s'està debatint és que se va a fer una ajuda mas o menos bàsica digam i se van ficant paquetets d'ajudes per cultius segons l'explotació agrària on estiga situada, les característiques dels agricultors, s'aniran ficant paquetets d'ajudes, però que ja no va a ser una ajuda com l'actual, serà una ajuda bàsica i a partir d'ahí segons les caraterístiques de l'agricultor i de l'explotació i això s'aniran afegint paquetets.

Susanna.- I AVA té previst lluitar per a que hi haja un paquetet per a ací?

Sergio.- Sí claro, evidentment, l'arròs és un cultiu que evidentment s'espera siga un cultiu que pugua ser greument perjudicat perquè actualment és un dels cultius que més s'està cobrant i ara simplificant-ho molt és evident que es va a reduir els diners perquè no és lo mateix 15 països uns diners i més o menos els mateixos diners, perquè augmentar el pressupost de la PAC en el moment en el que estem és complicat, entonces si ara hi ha 27 països i entren països nous en la UE on la dedicació a l'agricultura en eixos països és gran, eixos països van a demanar diners sí o sí. Entonces encara que s'augmentara el pressupost de la PAC el pastís a repartir encara que siga un poquet més gran hi ha més gent per a repartir, entonces se va a limitar el pressupost per a eixos països, entonces al final els diners que van a arribar a Espanya encara que siguen els mateixos, lo que se vol fer en cada país és que existisca una ajuda bàsica per a tots els cultius, no com ara que hi ha cultius com el cotó-en-pel que cobra un dineral i altres cultius com els cítrics que cobren menys diners. Per tant els cultius que actualment cobren més diners es voran perjudicats front als cultius que cobren menys diners, en aquest cas l'arròs que ara cobra més diners es vorà perjudicat.

Ventatges que té el cultiu de l'arròs quan nosaltres anem a pelear, que està fent-se en un Parc Natural i zona de Red-Natura, tot això és lo que nosaltres anem a pelear per a incrementar les ajudes que li van a vindre a partir de l'ajuda bàsica de la PAC. Perquè sino li se va a reduir molt l'ajuda que està cobrant actualment además de l'ajuda agroambiental que té i tot això perquè se van a reduir molt les ajudes.

Susanna.- I vosaltres que esteu ahí amb els representants polítics, vegeu que ells tenen interès per a manejar aquest tipus de qüestions, per a lluitar...?

Sergio.- Sí, evidentment ells tenen intenció de manejar-ho tot, i estan treballant molt però al final és que, on es maneja huí en dia tots els diners és en la UE, moltes vegades encara que ací a nivell de conselleria, inclús a nivell de ministeri, se vullga

treballar molt, huí en dia on se meneja de veres el cotarro és en Bruseles. Huí en dia on es treballa de veres és en Bruseles. Huí en dia encara que mosatros estigam treballant en conselleria , realment on es funciona de veres és en la UE, és d'on venen les decisions definitives de tot. Si que és de veres que moltes de les ajudes que se debateixen on és prenen les últimes decisions én en conselleria en el tema de ajudes del programa de desarrollo rural negociem en la conselleria i después aquests ho envien al ministeri, però els pressupostos, els diners i tot se debateix en la UE i ahí és on tenen que anar les coses ben fetes i el que té que anar a debatre-ho tot té que saber lo que diu i té que dur les idees ben clares i té que fer-ho bé, és el que va a Bruseles.

Susanna.- I el que va a Bruseles depen del Ministeri?

Sergio.- Sí.

Susanna.- I el fet que ara ja no hi ha un Ministeri d'agricultura sino que s'ha aglutinat amb altres, què creus que ens indica?

Sergio.- El fet que ara ja no hi ha un ministeri d'agricultura ja te diu que les coses no s'estan fent bé. Anem a vore lo que mos ha passat en la crisis del pepino. La crisis d'aquest estiu en el tema de les hostalisses pos s'han fet coses molt malament, es podien haver fet molt més millor. En el tema de la PAC, en el tema dels cítrics per exemple ahí se pergueren millons d'euros senzillament perquè no es varen negociar bé les ajudes, es a dir els pressupostos de la PAC, els diners que varen assignar per no saber repartir bé els diners europeus.

Susanna.- Per no saber defensar bé els nostres interessos?

Sergio.- Per no saber repartir bé els diners a nivell europeu. Entonces quan se va a negociar unes coses a la UE tens que saber les coses com se tenen que negociar perquè sinó estàs perdut. Allí vas a canviar unes coses per altres i quan vas allí saps on tens que apretar i on tens que afluixar i si defens algo que no saps ni de que va i va un altre que sap el tema com està pues se te menja viu. El que va a negociar una cosa te que saber bé de què està parlant. No se pot anar allí de pardillo sinó se te mengen, entonces que no hi haja un ministeri d'agricultura és un fallo molt gran que denota que les coses no s'estan fent bé.

Susanna.- La posició del llaurador dins de tota la cadena té alguna força? O simplement....

Sergio.- El llaurador a nivell d'Espanya...[Les mobilitzacions que pot fer...] mosatros lo que te puc dir és que mosatros sempre ho diguem, Cristòfol sempre ho diu que qualsevol llaurador a més d'estar apuntat en qualsevol cooperativa o qualsevol SAT o altra cosa, ha d'estar apuntat a qualsevol associació: AVA o la que siga, perquè les cooperatives i les SAT's són agrupacions productores però per a estar representat ha d'estar en una associació d'agricultors. Perquè tu tens que ficar-te l'exemple de França. Quan fan una manifestació o lo que siga tenen una montonà d'agricultors darrere quan fan una mobilització. Si no tens eixa mentalitat quan vols fer algo no tens força.

Susanna.- “Quan vols fer algo” significa mobilitzar-se? És l'única manera... concentració, mobilització lo que siga, és l'única manera que tenen força per a cridar l'atenció?

Sergio.- Claro, perquè si tu vols aconseguir algo tens que tenir força. Tu per exemple, en el tema que estàvem comentant antes dels patos, hi ha moltes persones que tenen danys per els patos que igual si li menja mitja fanecà i el llaurador diu pues total si jo tinc rinconet! Vaig i m'ho replante en un moment i ningú s'entera, claro però a lo millor hi ha cent persones en eixa mateixa situació però ningú s'entera. I que passa que anem nosaltres a conselleria dient que hi ha molts danys pels patos i ells diuen: ui a mi ningú m'ha dit res! Saps el que te vull dir, pues claro tens que anar darrere d'ells: digueu-me quina parcela teniu mal encara que siga un cantó o mitja fanecà, claro hi ha un moment que es presentaren més de tres-centes denúncies, claro quan jo aní en les tres-centes denúncies ja tens una força però mentres que ningú diu res la conselleria no fa cas. Quan tu dus eixes denúncies ja et fan cas. Moltes vegades s'han organitzat manifestacions que s'han avisat a mogolló de gent i ha arribat el moment que ha anat gent però per a la gent que s'h avisat no s'ha menejat la gent, entonces això és lamentable. I al final és un problema perquè lamentablement l'agricultura ací en la comunitat valenciana meneja una montonà de diners i podria ser una font d'ingressos forta, no la principal font d'ingressos per a molta gent perquè l'estructura que té l'agricultura ací en la comunitat valenciana com és molt minifundista i no és la principal font d'ingressos de moltes famílies, però sí que ho podria ser, però la gent cada viatge pues ho va deixant i cada viatge se perd més força i és lamentable però és aixina.

Susanna.- I vosaltres cada mes feu una reunió per als associats?

Sergio.- Sí, nosaltres fem reunions, AVA per a cad cultiu normalment té una sectorial i cada mes o 2 mesos ens reunim i els comentem les novetats que hi ha.

Susanna.- I teniu resposta, la gent acudeix?

Sergio.- Sí,sí, solen vindre, sol vindre prou gent, aproximadament 80 o 90 persones, en AVA el sector arrocer està prou representat i responen.

Susanna.- Encara que siguen molt minifundistes?

Sergio.- No, però el sector arrocer en AVA té molta força, en AVA ja te dic, els cítrics i l'arròs és lo que més fort tenim. Som molts.

Susanna.- I la denúncia al tribunal de competència. Com va?

Sergio.- Sí, hi ha ja una sentència, al final no mos l'han tirat avant, s'hem quedat un poc despagats, al final no mos han donat la raó per falta de proves, els documents que s'enviaren diu que no és prou que volien proves. Diu que veuen indicis per a començar un procés, però no hi ha suficients proves.

Susanna.- Tenen molta força els grans productors?

Sergio.- Hi ha dos o tres productes molt forts i tenen moltes influències, però prevaleix la presumció d'innocència entonces no sé a que venen coses que no estan clares en les factures, perquè totes les factures que presentaren havien baixat crec que de 0'29 a 0'22 tots i no ho veien clar i además diu la sentència que van a seguir tot el tema del mercat de l'arròs a partir d'ara i elaboraran informes per a vore com funciona i tot això, però que no van a continuar el procés.

Susanna.- Per què el preu de l'arròs que se li paga al llaurador quan l'entra al molí, me comentaven que depen del mercat, segons el preu del mercat eixe és el que se li paga al llaurador, però eixe preu del mercat com se determina?

Sergio.- Eixe preu del mercat, ací en Espanya, eixe preu del mercat, entre tu i jo, se determina en que arriba el mes de maig-juny es fan les últimes compres del que hi ha almacenat i es para fins ara que comencen a segar (setembre) entonces ací hi ha 4 o 5 indústries que són les més fortes que són els que ixen a comprar entonces determinen ells el preu. Ací hi ha un que és el més fort i eixe pràcticament determina el preu.

Susanna.- Qui és el més fort ací?

Sergio.- Herva.

Susanna.- A nivell nacional?

Sergio.- A nivell europeu, ací el 75% de l'arròs potser que el compre ell.

Susanna.- I el fet de que abans hi hagueren càmeres agràries on el llaurador podia denunciar el que ell podia considerar una injustícia en quant al preu que li pagaba el moliner per l'arròs o qüestions similars, eixes càmeres agràries tenien el poder d'intervindre inclús fins a endur-se eixe arròs i pagar-li'l al llaurador al mínim establert no?

Sergio.- això encara està, eixe sistema existeix en la Llotja de València però això no funciona, s'ha perdut totalment.

Susanna.- Però això s'ha perdut perquè els grans productors tenen més poder?

Sergio.- Perquè s'ho han deixat perdre. Ara venen sense preu, ara estan segant tot el més de setembre i no saben el preu que els van a pagar. Eixes càmeres agràries actuaven de reguladores, de sindicats o una cosa aixina.

Susanna.- De defensa dels llauradors, però les càmeres agràries han desaparegut per culpa del llaurador?

Sergio.- Això ho llevaren per llei, no pel llaurador, ho va llevar l'estat, huí en dia conforme està l'assumpte, en pocs pobles haguera funcionat, però és que això va eixir tot per l'aire, però que.....

Susanna.- Es va reestructurar el sistema d'una manera més centralitzada?

Sergio.- Sí, s'ho llevaren de damunt.

Susanna.- Això era un organisme públic més o menys?

Sergio.- Sí clar, això era una espècie de consells agraris, i l'estat amb una llei les va llevar totes. Els edificis i tot passaren als ajuntaments, però la funció la va llevar.

Susanna.- Ho va centralitzar més. I com es dilueix més?

Sergio.- Ho va llevar tot.

Susanna.- Aparentment l'estiu passat va haver una perspectiva de que anaven a pujar els preus perquè es tancaven els mercats en els països de l'est i pareixia que anaven a pujar un poc els preus dels cereals....

Sergio.- L'any passat va haver una crisi de cereal en Rússia, com hi ha molts cereals que es gasten per a fer farina entonces gasten més arròs per al consum i no l'exporten el que tenen, el necessiten per a consum propi, entonces fa que pugen els preus internacionals i fa que pugue el preu de l'arròs.

Susanna.- Però les expectatives finalment es quedaren en res, no?

Sergio.- Claro, però és que al final és lo que passa....

Susanna.- Els grans productors tenen el poder i diuen "per a què vaig a pagar més"?

Sergio.- Sí, si te'n passes d'ací, mal.

Susanna.- No hi ha ningú que diga "si no pugen els preus no te donem l'arròs"? Una cooperativa té força per a poder pagar més al llaurador?

Sergio.- Una cooperativa no, no pot fer això.

Susanna.- Es dedica a produir.

Sergio.- I a vendre, na cooperativa ne ven a 30, a 40, i a 50, multiplica i divideix, i diu tin ací tens a tant eixiu. Cobreix els gastos i el que queda a repartir.

Susanna.- No té més avantatges el llaurador per pertànyer a una cooperativa?

Sergio.- Ventatges és que pots almacenar i vendre a preus més caros més baratos, si tu no estàs dins de ninguna cooperativa te veus obligat a vendre ara a setembre als preus que corren, si no ho pots almacenar i vendre a desembre, febrer o maig.

Susanna.- I sempre paguen un poquet més de preu?

Sergio.- Claro, estos dos últims anys pujà. L'any passat arribà a vendre's a 50 i pico (53 pesetes) i fa dos anys es quedà clavat el preu, me pareix que pujà un cèntim o dos cèntims que això no és res, amb això no cobreixes ni els gastos per a mantenir l'arròs tot l'any. Fa dos anys va ser desastrós.

Susanna.- Descontant els gastos de la cooperativa tampoc és tan beneficiós.

Sergio.- Normalment un any normal pots traure els gastos i te traus més beneficis, estos dos últims anys han sigut raras. Normalment si que sols traure els gastos i un benefici si no la gent no faria arròs.

Susanna.- Ja però com diuen que al final realment les ganàncies són gràcies a les ajudes que reben, o siga venent l'arròs paguen els gastos que tenen i les ajudes com aquell que diu són els beneficis.

Sergio.- Sí però no, si se'l guarden, en un any normal, lo que fan molts és que se'l parteixen, a lo que còrrega, i el "marxe a mitat".

Susanna.- Però per als de la cooperativa?

Sergio.- No, els que estan fora de les cooperatives. Parlen amb l'industrial i diuen, jo te'l guarde i jo te'l venc a febrer, al preu que còrrega i ja està. Si puja com si baixa.

Susanna.- Li'l dóna a l'industrial?

Sergio.- L'industrial se'l queda des de l'inici però part el paga a febrer al preu que còrrega.

Susanna.- És per no pagar ara?

Sergio.- Claro. Si te que pagar a molts és una avantatge quedar-se l'arròs i pagar més tard encara que siga a un poc més.

Susanna.- Val, respecte al futur?

Sergio.- El tema de la PAC és el principal dolor de cap ara, perquè segons com se quede determinarà les ajudes.

Susanna.- Vosaltres teniu opció per a enviar algú a les negociacions?

Sergio.- Sí, allí tenim nosaltres un representant d'ASAJA a nivell nacional i tenim una oficina amb el representant, però açò s'està debatint en la comissió de l'UE, els comissaris d'agricultura de l'UE són els que ho debateixen i el que es determine és el que hi haurà. Nosaltres podem presentar les nostres propostes a les reunions amb el ministeri, ells ens demanen informació, però que al final estarem limitats al pressupost que hi haja.

Susanna.- Em pots facilitar les propostes?

Sergio.- Et puc passar algo, però sobretot encminat a la PAC. Apunta:
.....@.....org

Entrevista al Llaurador AC. Març 2012

Susanna: Quina edat tens?

A.C: Tinc 74 anys i estic jubilada

Susanna: Tipus de cultiu i quantitat?

A.C: Tinc distints camps adquirits poc a poc i tota la superfície son de cítrics, encara que tots no son de la mateixa varietat de taronja, perquè cadascú es situa a una zona o població amb temperatures i condicions molt dispars.

Susanna: Et dediques exclusivament a l'agricultura?

A.C: En aquests moments, una vegada ja jubilada sí, encara que el meu ofici no ha sigut l'agricultura sempre hem tingut les nostres terres.

Susanna: Què es el que més et preocupa al llarg de la collita?

A.C: El que ens preocupa es obtindre un benefici i que siga rentable l'esforç de tot l'any.

Susanna: Els beneficis de la teua collita cobreixen almenys les despeses de producció? (Què influeix?)

A.C: Últimament els beneficis no es poden dir beneficis. Aportem quasi el doble del que ens paguen. No cobrem ni la meitat del que ens costa la producció.

Una varietat de taronja que un any potser rentable, a l'any següent pot no ser-ho, tot està al mercat, l'oferta i la demanda i també depèn del que la SAT té que repartir per a tots els socis amb despeses incloses.

Últimament ens ofeguen per veure fins on arribem i com la cosa segueixca eixí, no podrem fer qualitat, perquè no podrem invertir, ni podrem fer taronja, i a més tampoc podrem viure, doncs ens costa diners de la butxaca.

Susanna: Pertanys a alguna associació ?

A.C: Formem part de una SAT y al sindicat AVA

Susanna: Avantatges i desavantatges

A.C: Es un avantatge estar informat be per reunions o per xarles, orientacions i explicacions davant la UE on es trau en clar, estem disposats a fer però no hi ha cap que ens deixe fer ni desfer res. Som uns conillets d'Indis que s'aprofiten de nosaltres i sols fem que conformar-nos-en.

Susanna: Com defensen els interessos dels llauradors?

A.C: Gràcies a aquest sindicat, i et parle personalment, em après a traure-li més rendiment, a saber o poder defendre el que es nostre.

Es el sindicat qui es preocupa d'anar a la Unió Europea amb rebuts en mà per demostrar quin es el preu del nostre producte i quin es el benefici del que estem tenint.

Aquest sindicat, al mateix temps realitza jornades per als llauradors assistents on explicar els problemes en cada cultiu i dependre de cada novetat que pot haver.

Al mateix temps, ens informen dels comerços que volen comprar-te la fruita i que per un motiu o un altre estan donant problemes de liquidés.

Susanna: Parlant de associacions, algunes d'elles organitzen manifestacions. ¿Es de les persones que estan disposades a anar? ¿Creu que tenen alguna finalitat?

A.C: Es molt fàcil queixar-se sense fer res a canvi. Les manifestacions es fan amb la finalitat de aconseguir alguna cosa. I tots els llauradors caldria estar units, però cert que cada vegada en som molt menys.

Concretament a la ultima que es va fer a València vam ser testimonis, la gent que va s'implica amb intenció de ser escoltats. Es real que els llauradors cada vegada en son menys i a més no estan disposats a perdre temps perquè es pensa que no s'aconsegueix res. Pensem que es un error i no tenim que deixar de reivindicar els nostres drets i alguna cosa cal fer.

Volem assistir a la pròxima a la ciutat de Madrid però som massa majors i no sabem si podrem seguir el ritme, la causa es justa però encara no ho tenim clar.

Entrevista al Llaurador EP. Març 2012

Susanna: Quina edat tens?

E.P: Tinc 70 anys, jubilat

Susanna: Tipus de cultiu i quantitat?

E.P: Tinc camps de cítrics, sempre pensant en deixar al meu fill una bona quantitat de terres. Encara que ell es del sector agroalimentari, sempre he sigut jo qui ha treballat al camp. Abans era una inversió i un luxe anar comprant terres. Hui en dia no ho es tant. En total tindrè com unes 4 Hectàrees, cítrics de diferents varietats i en termes diferents.

Susanna: Et dediques exclusivament a l'agricultura?

E.P: Sí, tota la vida però no sols com a llaurador. He treballat en el sector, però ara ja jubilat em dedique a donar-li al camp el que necessita.

Susanna: Què es el que més et preocupa al llarg de la collita?

E.P: Obtindre una bona qualitat per a després tindre una recompensa per part de la SAT. De vegades també desitge que l'assegurança recompense quan hi ha una gelada, es a dir, que quan la taronja no valga diners, desitgem que gele per cobrar.

Susanna: Els beneficis de la teua collita cobreixen almenys les despeses de producció? (Què influeix?)

E.P: De moment ens em arrepretat el cinturó i mai he tingut despeses però sempre fent molts esforços.

Influeix tindre bon cap per fer números i acceptar i lluitar per una collita perfecta. Clar que tindre una bona collita no depèn solament de la persona, el clima es un gran factor i es per eixó que cal tindre bon cap, fent el necessari per obtindre la recompensa quan la fruita estiga gelada, assegurant els kg que

toquen, es una inversió que tots els anys no et farà falta però si tens un seguiment arriba l'any en que et recompensen

Susanna: Pertanys a alguna associació

E.P: No pertany a cap associació, tinc les taronges en una SAT i avant.

Susanna: Avantatges i desavantatges

E.P: La resposta a que no estic en cap associació es perquè crec que no hi ha cap avantatge. Entre les mateixes associacions no es fiquen d'acord i suposadament tenen la mateixa finalitat, ajudar al llaurador. Ells es van fent més grans i nosaltres estem al mateix lloc que estàvem o pitjor, més endarrere. No em fie de cap.

Susanna: Com defensen els interessos dels llauradors?

E.P: Els falta defendre els nostres interessos, moltes vegades pense que no ens defensen a nosaltres sino els interessos de ells mateixos.

Susanna: Parlant de associacions, algunes d'elles organitzen manifestacions. ¿Es de les persones que estan disposades a anar? ¿Creu que tenen alguna finalitat?

E.P: La veritat es que tots deuríem d'estar units i fa prou anys que la gent es desentén i jo el primer, sempre es l'excusa de no tindre temps però sincerament quan ja fa uns molts anys vaig anar a una manifestació i es va acabar amb els policies amb la porra en mà, vaig dir que ja estava be.

Entrevista Tècnic de camp: JSF. Març 2012

Susanna: A que et dediques?

J.S: Sóc enginyer tècnic agrícola i em dedique, en una indústria alimentaria dedicada a la exportació de cítrics, a la part de camp: Assessorament a llauradors, implantació de normatives en camp i gestió documental.

Susanna: Quin es el perfil del llaurador? (Edat, actitud, com el descriuries)

J.S: El perfil del llaurador mig es un baró, jubilat, poc qualificat i que subcontracta la majoria d'operacions de cultiu.

Susanna: Quina es la seua major preocupació?

J.S: La seua major preocupació es la rentabilitat de la explotació.

Susanna: Actuacions que realitza per a millorar o resoldre les seues insatisfaccions (si enté).

J.S: Poc de marge de maniobra te el llaurador mig. Lo unic que pot fer es decidir a quin comerç ven la fruita per traure el millor preu possible. No té capacitat per reduir les despeses i augmentar els ingressos es molt difícil. Sols pot defendre el valor de la seua fruita.

Susanna: Té recursos per reivindicar els seus interessos? (associacions, actuacions individuals?)

J.S: No te recursos per reivindicar els seus interessos ni de forma individual ni col·lectiva en associacions de llauradors.

Mai hi haurà una unió entre llauradors perquè mai es ficaran d'acord perquè sempre premen els interessos personals als col·lectius.